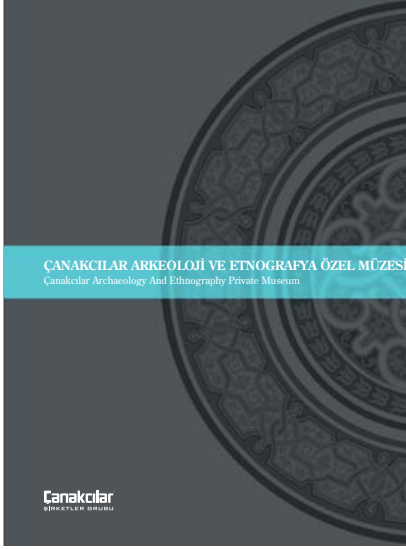

ÇANAKCILAR ARKEOLOJİ VE ETNOGRAFYA ÖZEL MÜZESİ

Çanakcılar Archaeology And Ethnography Private Museum

Çanakcılar[®]
ŞİRKETLER GRUBU

ÇANAKCILAR ARKEOLOJİ VE ETNOGRAFYA ÖZEL MÜZESİ

ÇANAKCILAR ARCHAEOLOGY AND
ETHNOGRAPHY PRIVATE MUSEUM

Editör/ *Editor*

Grafik Tasarım/ Graphic Design
Tuluad İletişim

Redaksiyon/Redaction
Tuluad İletişim

Fotoğraflar/Photos
Çağrı İlhan

TEŞEKKÜRLER

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Ereğli Müzesi Müdürü Sayın Ahmet Mercan
Sayın Prof. Dr. Selçuk Kırılı

ACKNOWLEDGEMENT REPUBLIC OF TURKEY

The Ministry of Culture and Tourism
Ereğli Musuem's Director Mr. Ahmet Mercan
Prof. Dr. Mr. Selçuk Kırılı

- 2016 Çanakcılar Seramik A.Ş.
- Bu kitapta yer alan tüm eserler Çanakcılar Arkeoloji ve Etnografya Müzesi özel koleksiyonunda yer almaktadır.
- Bu kitapta yayımlanan yazı ve resimlerin tüm hakları saklıdır. Çanakcılar Arkeoloji ve Etnografya Müzesi'ne ait eserlerin görüntüleri müzenin yazılı izni alınmaksızın kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

- 2016 Çanakcılar Seramik A.Ş.
- All the works herein are included in a private collection of Çanakcılar Archaeology and Ethnography Museum
- All rights of the text and pictures published in this book are reserved. The images of the works belonging to Çanakcılar Archaeology and Ethnography Museum cannot be copied, duplicated, printed, and published without written permission of the museum.

Müzeler, toplumların yaşayan hafızalarıdır. Geçmişten geleceğe atılan bu köprünün yapıtaşlarını bulursunuz nefes aralıklarında...

“Böyle miymiş?” diye şaşarak baktığınız nesnelere, hakikaten öyleymiş ve evrilip bugünlerdeki gerçeğine kadar ulaşmış. Bu yüzden önemlidir, değerlidir müzeler fark edip anlayabilene...

Uzun yıllar süren yoğun çabalar sonucunda oluşturulan Çanakcılar Arkeoloji ve Etnografya Müzesi, Çanakcılar Şirketler Grubu'nun sosyal sorumluluk projelerine verdiği ve toplumuna kazandırdığı çok önemli argümanlardan sadece biridir.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Özel Müzeler statüsünde bulunan müze, tesisi, hayvanat bahçesi ve botanik parkı müzeyi ziyaret etmek ve tarihsel bilincini güçlendirmek isteyen herkese kapılarını açmaktadır. Ziyaretçiler ücretsiz ve serbestçe tarihin kültürel mirasını ziyaret etme fırsatı bulmaktadır.

Bu eşsiz mirası ve kültürel birikimi paylaşmak için herkesi Çanakcılar Arkeoloji ve Etnografya Müzesi'ne bekliyoruz.

Mithat ÇANAKCI
Çanakcılar Şirketler Grubu
Onursal Başkan

Museums are the living memory of the societies. You find the building stones of this bridge that is stepped from past to the future in breathing spaces.

The objects that we look at suprisingly thinking that “Did it really look like this?” They were just looking like that and they have reached up to today by evolving. Therefore, museums are valuable for those who can recognize and understand...

Çanakcılar Archaeology and Ethnography Museum which was created as a result of intensive efforts for long years is only one of the most important arguments that Çanakcılar Companies Group gives importance to social responsibility projects and has brought to society.

The museum which is under the status of Republic of Turkey the Ministry of Culture and Tourism of Private Museums opens its doors to everyone who wishes to visit the facility, zoo and botanical gardens and to strengthen the historical consciousness. Visitors have the opportunity to visit the cultural heritage of the history with free of charge and freely.

We are waiting for everyone to share this unique heritage and cultural accumulation at Çanakcılar Archeology and Ethnography Museum.

Mithat ÇANAKCI
Çanakcılar Companies Group
Honorary President

içindekiler

Mithat Çanakçı Giriş Yazısı	1	ETNOGRAFİK ESERLER	70
Çanakçılar Arkeoloji ve Etnografya Özel Müzesi	5	Tabancalar ve Tüfekler	72
Anadolu Uygarlıkları Kronolojisi	6	19. ve 20. Yüzyılda Tabancalar ve Tüfekler	72
		Dünya Savaşları Tabancalar ve Tüfekler	73
SİKKELER	16	Türk Tabancası	73
Tarihten Bugüne Sikkeler	18	Barutlukların Tarihi	73
Semboller Üzerine	20	Kılıçların Tarihi	75
Sikkeler Üzerinde En Çok Hangi Semboller Kullanılmıştı?	20	Dünya Savaşı ve Kılıç	75
Liderlerin-Kralların Sikkelerdeki Yeri	23	Gaz Lambaları Tarihi	76
Liderlerin Özellikleri Sikkelerdeki Sembollerini Etkiler mi?	24	Tarihte Kemer ve Kemer Tokası	79
Sadece Temel Nitelikler, Lider, İnançlar Gibi Konular ve Bunların		Tarakların Tarihi	80
Sembollerinin Kullanılması Grubun Devamlılığı İçin Yeterli midir?	25	Divitliklerin Tarihi	81
Paktalos Irmağı Efsanesi	26	Dirhemlerin Tarihi	82
İslamiyet ve Osmanlı'da Sikkelerin Çıkışı	27	Bakır Tabakların Tarihi	82
		Güğümlerin Kullanımı	83
ARKEOLOJİK ESERLER	28	Leğen Tarihi	85
Pişmiş Toprak Sanatı	30	El Değirmeni Tarihi	86
Kil Toprağının Üretim Tarihi	31	Kandiller Ne Zamandan Beri Kullanılıyor	87
Antik Çağda Pişmiş Toprak	34	Cepkenler Nereden Gelir	90
Pişmiş Toprağın Gündelik Yaşamdaki Yeri	34	Yelek Tarihi ve Osmanlı	90
Kandiller	36		
Aydınlatmada Kandil	39	AİLE YADİGARİ ESERLER	
Kandillerin Aydınlatma Aracı Olarak Kullanılması	39	VE PLAKETLER	92
Ses Akustiği, Tiyatro ve Romalılar	40		
Antik Çağda Amforalar	43	YAŞAM PARKI	98
Camın Tarihi	47		
Bronz Çağ	48		
Demir Çağ	50		
Klasik Dönem	50		
Helenistik Dönem	50		
Roma Dönemi	51		
Cam Bileziklerin Tarihi	53		
Gözyaşı Şişesi Nedir?	54		
Camın Önemi	54		
Haçların Tarihi	57		
Heykelcikler Nasıl Ortaya Çıktı?	58		
Posta Mühürlerinin Tarihi	60		
Küpenin Tarihi	60		
Mührün Tarihi	60		
Yüzüklerin Tarihi	61		
Rölikerlerin Tarihi	61		
Bileziklerin Tarihi	62		
Altın Diademler Nereden Gelir?	63		
Kurşun Ağırlıkların Tarihi	64		
Türklerin Kullandığı Temrenler (Ok Uçları)	66		
Taş El Baltası	67		
Bronz Tıp Aletleri	68		

index

<i>Introduction Text of Mithat Çanakcı</i>	1	ETHNOGRAPHIC ARTIFACTS	70
<i>Çanakcılar Archaeology And Ethnography Private Museum</i>	5	<i>Guns and Rifles</i>	72
<i>Chronology of Anatolian Civilizations</i>	6	<i>Guns and Rifles in the 19th and 20th century</i>	72
		<i>The World Wars, Guns and Rifles</i>	73
COINS	16	<i>Turkish Gun</i>	73
<i>The Coins From the Past to the Present</i>	18	<i>History of Flasks</i>	73
<i>In Relation to Symbols</i>	20	<i>History of Swords</i>	75
<i>Which Symbols Were Used Mostly On The Coins?</i>	20	<i>World War and Sword</i>	75
<i>The Place of Leaders-Kings on the Coins</i>	23	<i>History of Kerosene Lamb</i>	76
<i>Do the Features of the Leaders Affect the Symbols on the Coins?</i>	24	<i>Belt and Belt Buckle in History</i>	79
<i>Are Subjects Such as Only Basic Qualifications, Leader, Beliefs and</i>		<i>History of Hair Combs</i>	80
<i>Using Symbols of These Sufficient for the Continuity of the Group?</i>	25	<i>History of Inkwell</i>	81
<i>Legend of Pactolus River</i>	26	<i>History of Dirham</i>	82
<i>Issuing of Coins in Islam and Ottoman Empire</i>	27	<i>History of Copper Plate</i>	82
		<i>Usage of Copper Vessel</i>	83
ARCHAEOLOGICAL ARTIFACTS	28	<i>History of Washbasin</i>	85
<i>Terracotta Art</i>	30	<i>History of Handmill</i>	86
<i>Production Date of Clay Soil</i>	31	<i>How Long Have Candles Been Used?</i>	87
<i>Terracotta in Ancient Times</i>	34	<i>Where Does Bolero Come From?</i>	90
<i>The Importance of Terracotta in Daily Living</i>	34	<i>History of Vest and Ottoman</i>	90
<i>Candles</i>	36		
<i>Candle in Lighting</i>	39	FAMILY HEIRLOOM	
<i>Usage of Candle as Lighting Appliance</i>	39	ARTIFACTS & PLAQUES	92
<i>Audio Acoustics, Theater and Romans</i>	40		
<i>Amphoras in Ancient Time</i>	43	LIFE PARK	98
<i>History of Glass</i>	47		
<i>Bronze Age</i>	48		
<i>Iron Age</i>	50		
<i>Classical Period</i>	50		
<i>Hellenistic Period</i>	50		
<i>Roman Period</i>	51		
<i>History of Glass Bracelet</i>	53		
<i>What is Bottle of Tears?</i>	54		
<i>The Importance of Glass</i>	54		
<i>History of the Cross</i>	57		
<i>How do Sculptures Emerge?</i>	58		
<i>History of Post Mark</i>	60		
<i>History of Earrings</i>	60		
<i>History of Seal</i>	60		
<i>History of Rings</i>	61		
<i>History of Reliquary</i>	61		
<i>History of Bracelets</i>	62		
<i>Where Do Gold Diadems Come From?</i>	63		
<i>History of Lead Weights</i>	64		
<i>Arrowheads Used By the Turks</i>	66		
<i>Stone Hand Axe</i>	67		
<i>Bronze Medical Appliances</i>	68		

ÇANAKCILAR ARKEOLOJİ VE ETNOGRAFYA ÖZEL MÜZESİ

ÇANAKCILAR ARCHAEOLOGY AND ETHNOGRAPHY PRIVATE MUSEUM

Çanakcılar Arkeoloji ve Etnografya Özel Müzesi Zonguldak ili, Gökçebeş ilçesi, Çukur mevkiinde Çanakcılar A.Ş. Fabrikası içinde bulunmaktadır.

Yönetim Kurulu Başkanı Mithat ÇANAKCI'nın tarihi eserler ve kültür varlıklarına olan ilgi ve merakı nedeniyle tarihi eser toplamak üzere yola çıkmıştır. Bu amaçla Zonguldak'ın bağlı olduğu Karadeniz Ereğli Müze Müdürlüğü'ne "Korunması Gerekli, Taşınır Kültür ve Tabiat Varlıkları Koleksiyonculuğu ve Denetimi Hakkında Yönetmelik" çerçevesinde koleksiyon belgesi almak için müracaat edilmiştir. Karadeniz Ereğli Müzesi'nden alınan 15.10.2003 tarih ve 592 sayılı "Taşınır Kültür Varlığı Koleksiyonerliği" belgesi çerçevesinde eser toplayarak Özel Müze'nin temelleri atılmıştır.

Daha sonra toplanan bu eserleri sergilemek için özel müze açma fikri doğmuş, Kültür ve Turizm Bakanlığı'na müracaat edilmiştir.

Çanakcılar Archeology and Ethnography Private Museum is located within the boundary of Zonguldak province, Gökçebeş district, Çukur locality in Çanakcılar A.Ş. Factory.

It was aimed to collect historical artifacts due to interest and curiosity of the chairman of the executive board Mithat ÇANAKCI for the cultural assets. For this purpose, applications to obtain the collection Certificate within the framework of "Regulation on the Collection and Control of Movable Cultural and Natural Property To Be Conserved" to the Directorate of Karadeniz Ereğli Museum in which Zonguldak is connected to be made. Private Museum is founded by collecting historical artifacts within the framework of 'Movable Cultural Property Collectorship' dated 15.10.2003 and numbered 592 obtained from Karadeniz Ereğli Museum.

Later the idea of opening a private museum was born to exhibit such works which

caat edilerek özel müze açmak için izin istenmiştir. Bakanlık Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün 25.10.2005 tarih ve 159235 sayılı yazısıyla Çanakcılar A.Ş. olarak özel müze açılmasına izin verilmiştir. Bu tarihten sonra tarihi eser toplamaya hız verilerek müzenin bugünkü koleksiyonu oluşturulmuştur.

Müze'de M.Ö. 5. yy.'dan günümüze kadar Anadolu'da hüküm süren hemen hemen tüm uygarlıklara ait eserler sergilenmektedir. Arkeoloji ve Etnografya Müzesi şeklinde hizmet veren müzede Helenistik, Roma, Doğu Roma (Bizans), Beylikler ve Osmanlı Dönemi'ne ait eserler ile yine bu dönemlere ait sikkeler sergilenmektedir. Müze'de sergilenen eserler oldukça çeşitli ve zengindir.

2015 yılı sonu itibarıyla Çanakcılar Arkeoloji ve Etnografya Özel Müzesi'nde kayıtlı 536 adet arkeolojik eser, 189 adet

were collected; the Company applied to the Ministry of Culture and Tourism and claimed to open a private museum. It has been allowed to open a private museum as Çanakcılar A.Ş. with the letter of General Directorate of Cultural Assets and Museums of the Ministry dated 25. 10.2005 and numbered 159235. Current collection of Museum has been formed by accelerating to collect historical artifacts after such date.

Works belonging to almost all civilizations which reign in Anatolia from BC 4th century to the present have been exhibited in the museum. Historical artifacts belonging to the Hellenistic, Roman, East Roman (Byzantine), Period of Principalities and Ottomans as well as coins belonging to these periods have been exhibited in the museum serving in the form of archaeology and Ethnography Museum. Works exhibited in the museum are quite varied and rich. There are 536 pieces archeological works, 189 pieces ethnographical work, 9 pieces seals and 635 pieces coin and total of

etnografik eser, 9 adet mühür ve 635 adet sikkeler olmak üzere toplam 1.369 adet eser bulunmaktadır.

Bu eserler içerisinde özellikle bölgede bulunan ve Çanakcılar Şirketler Grubu tarafından alınan eserler müzeye bağışlanmıştır. Müze koleksiyonuna dâhil edilen Roma Dönemi'ne ait gümrüklerde kullanılan ağırlıklar, Doğu Roma (Bizans) Dönemi'ne ait sikkeler, Roma Dönemi'ne ait gümüş sikkeler, Osmanlı Dönemi sikkeleri (özellikle zoltalar), Roma Dönemi'ne ait cam veya pişmiş toprak gözyaşı ve koku şişeleri, kandillerdir. Etnografik eser olarak divit ve hokkalar, elbiseler, bakır tabaklar vb. eserler görülmeye değerdir.

Üretim tesisi içinde müze, botanik bahçe ve hayvanat bahçesi mevcuttur. Müze, hayvanat bahçesi, botanik parkı ve üretim tesisi, haftanın her günü ücretsiz olarak ziyaretçilere açıktır.

1,369 pieces work Registered in Çanakcılar Archaeology and Ethnography Private Museum by the end of 2015.

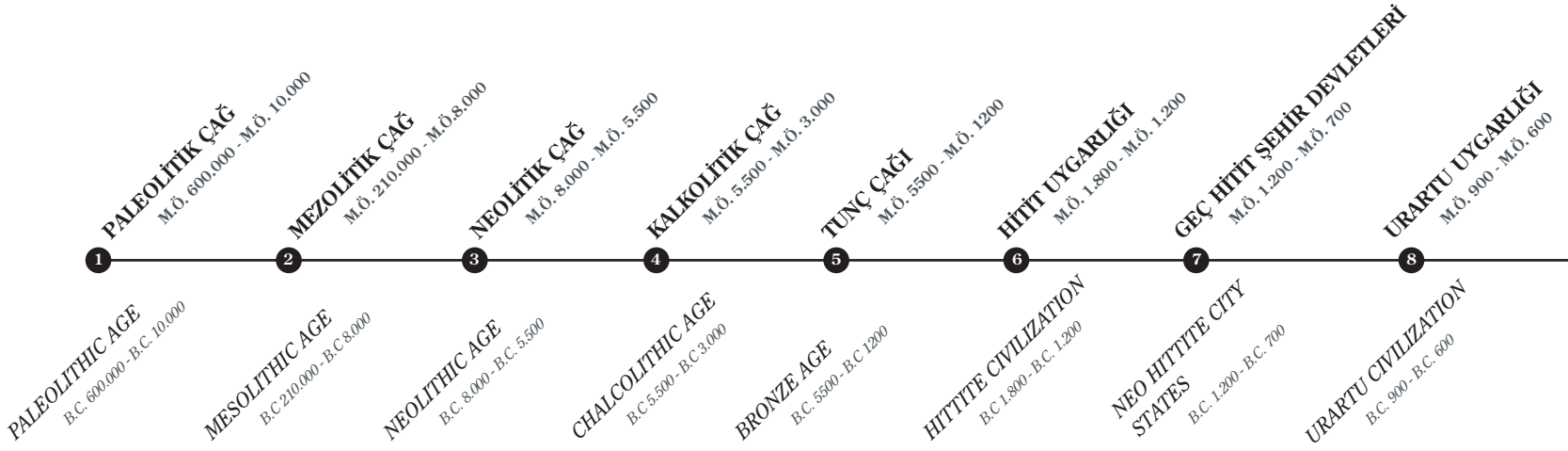
Works which were particularly found in the region and purchased by Çanakcılar Company Group were donated to the museum. The weights used in the customs of the Roman Period included to the museum's collection, coins belonging to the Eastern Roman (Byzantine) Period, silver coins of Roman Period, coins of Ottoman Period (especially zoltas), glass or terra cotta tears or scent bottle and the candles.

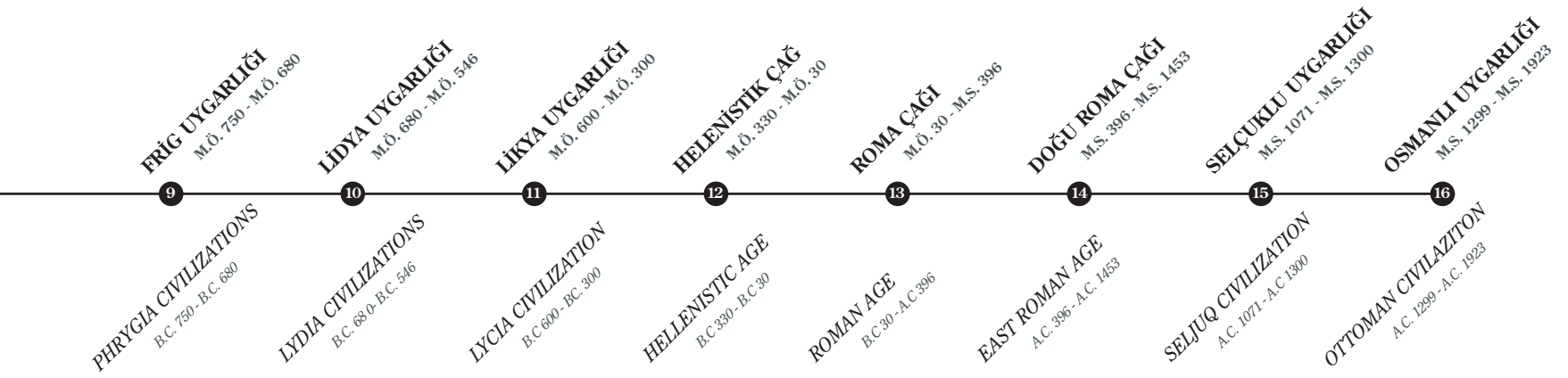
Inkwell, inkstand, clothes, copper plates etc. as ethnographic works are worth seeing.

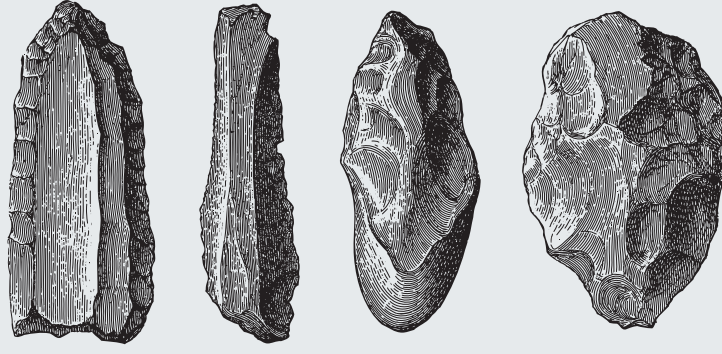
There are museum, botanical garden and zoo inside the Production facilities. Museum, zoo, botanical parks and Production facilities are open to the visitors everyday of the week with free of charge.

Anadolu Uygarlıkları Kronolojisi

Chronology of Anatolian Civilizations

1. PALEOLİTİK ÇAĞ M.Ö. 600.000 - M.Ö. 10.000

Yontma veya Eski Taş Çağı olarak da adlandırılan Paleolitik Çağ günümüzden yaklaşık 2 milyon yıl önce başlamış ve 10.000 yıl önce son bulmuştur. Ancak verilen bu tarihlerin dünya geneli içinde geçerli olduğunu ve yerel olarak değişmeye açık bulunduğunu da belirtmek gerekir. İnsanlık tarihinin % 99'u gibi çok büyük bir bölümünü kapsayan bu çağ, aynı zamanda ilk insan atalarının ortaya çıkışı ve ilk aletlerin üretimi yoluyla insanlaşma sürecine girişi temsil etmesiyle de söz konusu tarihin gelişimi içinde çok önemli bir yer tutmaktadır.

1. PALEOLITHIC AGE B.C. 600.000 - B.C. 10.000

The Palaeolithic age which is also called Palaeolithic or Old Stone Age began about 2 million years ago and ended 10,000 years ago. However, it should be noted that such dates are valid in all over the World and are open to change locally. This age covering a large part of humanity such as 99% occupies a very important place in the course of history with emerging the ancestors of the first human and representing to enter into humanized process through the production of the first tool.

2. MEZOLİTİK ÇAĞ M.Ö. 210.000 - M.Ö. 8.000

Mezolitik Dönem, Orta Taş Çağı. M.Ö. 10.000-8.000. Paleolitik ve Neolitik arası bir geçiş dönemidir. Taştan aletler daha çeşitlidir. Köpek ilk evcil hayvan olarak görülür. Gıda birikimine de başlanır. Mağara resimleriyle ilk resim sanatı yaratılmıştır.

2. MESOLITHIC AGE B.C. 210.000 - B.C. 8.000

Mesolithic Period, The Middle Stone Age. B.C. 10.000-8.000. It is a transition period between Paleolithic and Neolithic. Stone tools are more diverse. The dog is seen as a first pet. Food accumulation has also been begun. The first painting art was created with cave paintings.

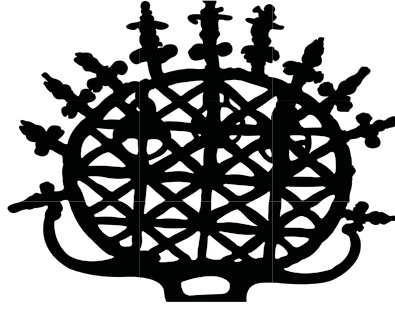

5. TUNÇ ÇAĞI M.Ö. 5500 - M.Ö. 1200

Anadolu, M.Ö. 4.000'in sonu, 3.000'in başlarında, Tunç Çağına girmiştir. Anadolu'da yaşayan insanlar, bakıra kalay katarak tunç elde etmeyi ve bu alaşımdan silah, kap - kacak, süs eşyası üretmeyi başarmışlardır. Tunçun yanı sıra bakır, altın, gümüş ve doğal altın - gümüş alaşımı olan elektrümden gereksinimlerine cevap veren her türlü eşyayı üretmişlerdir. Bu dönemin ortaları Anadolu'da yazılı tarihin başlangıcıdır. Mezopotamyalılar Asur'un öncülüğünde Kuzey komşuları ile geniş ve sistemli ticari ilişkiye girmişlerdi. Beraberlerinde Anadolu'ya yabancı olan dillerini, çivi yazılarını ve silindirik mühür geleneğini getirmişlerdi. Böylece, Anadolu M.Ö. 1950 yıllarından itibaren yazılı tarih çağlarına girmiş oldu.

5. BRONZE AGE B.C. 5500 - B.C. 1200

Anatolia entered into the Bronze Age in the end of B.C. 4.000, in the beginning of 3.000. People who live in Anatolia achieved to acquire bronze by adding tin into copper and to produce weapons, cookware and bakeware, ornaments from this alloy. They produced all kinds of goods that meet their requirements from electrom which is bronze, aluminum, silver and natural gold-copper alloy as well as bronze. The middle of this period is the beginning of written history in Anatolia. The Mesopotamians had entered wide and systematic trade relations with their Northern neighbors under the leadership of Assyria. They had brought their language which is unfamiliar to Anatolia, cuneiform, cylinder seal tradition. Thus, Anatolia had entered the era of written history as of B.C. 1950.

6. ESKİ ANADOLU UYGARLIKLARI : HİTİT UYGARLIĞI M.Ö. 1.800 - M.Ö. 1.200

Yazılı metinlere göre Koloni Çağı'nın son safhalarında, Pithana'nın oğlu Anitta Anadolu'da şehir beylikleri halinde yaşayan Hititler'in birleşmesinde ilk adımı atarak, Anadolu'nun merkezi sistemle idare edilen ilk devletini kurmuştur.

Eski Asurlu kolonistler Anadolu'yu terk ettikten bir süre sonra, I. Hattuşili devletin başkentini Neşa (Kaniş)'ten Hattuş'a (Boğazköy'e) taşımıştır. Eski Hitit Krallığı olarak anılan bu dönemde sanat, başta Boğazköy olmak üzere Alacahöyük, Eskişehir, İnandık, Maşathöyük kazılarının ortaya koyduğu gibi büyük ölçüde Anadolu geleneğine bağlıdır. Seramikte teknik ve form bakımından Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda yaratılmış olan esaslar zamana uygun olarak devam eder. Çok sevilen törensel içki kaplarının (riton) bu dönemde Boğazköy ve İnandık boğalarında olduğu gibi daha büyük boyda yapılarak kullanıldığı görülmüştür.

6. ANCIENT ANATOLIAN CIVILIZATIONS: HITTITE CIVILIZATION B.C. 1.800 - B.C. 1.200

According to written texts, in the last stages of the Colonial Age, Pithana Son of Anitta took the first step in unification of the Hittites living in Anatolia in the city principalities. Thus, the first state that governed by the central system was established in Anatolia.

After a while, the old Assyrian colonists left Anatolia, capital of the I. Hattusili state is carried from Neşa (Kaniş) to Hattusha (Boğazköy). In this period, which is known as the Old Hittite Kingdom, the art largely depends on Anatolian traditions revealed in Boğazköy, Alacahöyük, Eskişehir, İnandık, Maşathöyük excavations. Terms of technical and form of ceramics, created by the age of Assyrian Trade Colonies, continue in time. In this period, the most popular ceremonial bull-shaped drinking containers (riton) produced in larger sizes, as seen in Boğazköy and İnandık.

7. ESKİ ANADOLU UYGARLIKLARI : GEÇ HİTİT ŞEHİR DEVLETLERİ M.Ö. 1.200 - M.Ö. 700

M.Ö. 1200'lerde batıdan gelen Ege Göçleri'nin saldırıları eski gücünü kaybeden Hitit İmparatorluğu'na son vermiş, başta Boğazköy olmak üzere, bütün Hitit şehirleri yakılıp yıkılmıştır. Bu saldırılardan kurtulabilen Hititler güney ve güney - doğu Toroslar'ın dağlık bölgelerine çekilerek tarihte son Hitit Beylikleri çağını yaşamışlardır. Bundan sonra bir daha merkezi bir Hitit Devleti kurulamamış, Hitit geleneği, bu Hitit Beylikleri tarafından Asurlular'ın sürekli saldırıları ile tarih sahnesinden silindikleri devir olan M.Ö. 700 yıllarına kadar devam ettirilmiştir.

7. ANCIENT ANATOLIAN CIVILIZATIONS: NEO HITTITE CITY STATES B.C. 1.200 - B.C. 700

The attacks of the Aegean Migration coming from the West in B.C 1200's had put an end to the Hittite Empire which loses its power and all the Hittite cities, especially Boğazköy were burned and demolished. The Hittites who were able to survive from these attacks had experienced the last era of Hittite Principalities by withdrawing mountainous regions on the southern and southeastern of Taurus. After then, a more central Hittite State had not been established; this Hittite Principalities had been continued until the years of B.C 700 which was the date that they disappeared from the stage of history due to the constant attacks of the Assyrians.

8. ESKİ ANADOLU UYGARLIKLARI : URARTU UYGARLIĞI M.Ö. 900 - M.Ö. 600

Urartular M.Ö. binin başlarında Van Gölü çevresinde bir devlet kurmuşlardır. En güçlü dönemlerinde Urartu Devleti'nin toprakları Urmiye Gölünden Fırat Nehri Vadisine, Kafkasya'nın güneyindeki Gökçeğöl, Aras Nehri Vadisi ve Karadeniz'in doğu sahillerinden Musul'a, Halep'e, Akdeniz'e kadar uzanan geniş bir alanda idi. Urartu toprakları yüksek ve kayalık dağlarla çevrili düzlüklerden, platolardan, dar ve derin vadilerden meydana gelmiştir. Doğu Anadolu'nun sert doğa koşullarına uymak zorunda kalan Urartular hayvancılık ve ziraatte başarılı olmuşlardır.

8. ANCIENT ANATOLIAN CIVILIZATION: URARTU CIVILIZATION B.C. 900 - B.C. 600

Urartus had formed a state around Lake Van in the beginning of B.C thousand. The territory of Urartu State in its most powerful period was in a large area extending from Lake Urmia to Euphrates River Valley, from the southern of Gokcegul of Caucasus, Aras River Valley and on the east coast of the Black Sea to Mosul, Aleppo, the Mediterranean Sea. Urartu territories had formed from plains which are surrounded by high mountains and cliffs, narrow and deep valley. The people of Urartus who forced to comply with the Eastern Anatolia's harsh environment had been succesfull in animal husbandry and agriculture.

9. ESKİ ANADOLU UYGARLIKLARI : FRİG UYGARLIĞI M.Ö. 750 - M.Ö. 680

Frigler, M.Ö. 1200'lerde Trakya ve Boğazlar üzerinden Anadolu'ya gelen ancak M.Ö. 750'lerde ortaya çıkan topluluktur. Anadolu'da Frigya adı verilen coğrafyaya hakim olmuşlardır.

Anadolu'ya göç eden Balkan kökenli boylardan olup siyasi bir topluluk olarak ilk defa M.Ö. 750'den sonra ortaya çıkmışlardır. Midas döneminde ise (M.Ö. 725-695/675) bütün Orta ve Güneydoğu Anadolu'ya egemen, güçlü bir krallık düzeyine ulaşmışlardır. Anadolu'ya yerleşmeye başladıkları dönem (M.Ö. 1200 dolayları), Bronz Çağı Çöküşü'nün yaşandığı dönemdir. Bu bağlamda Anadolu'ya yerleşmeleri, söz konusu çöküşün nedenlerinden biri olarak öne sürülmektedir.

9. ANCIENT ANATOLIAN CIVILIZATIONS: PHRYGIA CIVILIZATIONS B.C. 750 - B.C. 680

Phrygians came to Anatolia through Thrace and the Straits in B.C 1200, but came in sight in B.C 750's. It had dominated the region called Phrgia in Anatolia.

They were the Balkan origin clans migrating to Anatolia and emerged for the first time as a political Community after B.C 750's. Whereas in the period of Midas (B.C 725/675) they had dominated all Central and Southeast Anatolia and reached the level of a powerful kingdom. The period in which they started to settle in Anatolia (circa 1200 B.C) was a period that the Downfall of Bronze Age was experienced. In this context, it has been proposed that their settlement into Anatolia was one of the causes of this collapse.

10. ESKİ ANADOLU UYGARLIKLARI : LİDYA UYGARLIĞI M.Ö. 680 - M.Ö. 546

Lidya, Anadolu'da Tunç Çağı'nın sonlarından başlayarak M.Ö. 6. yüzyıla kadar hüküm süren Lidya uygarlığının beşiğini ve merkezini oluşturan bölge. Esas olarak Gediz Nehri (antik Yunanca'daki adı Hermos) ve Küçük Menderes (Kaistos) Irmağı vadilerini kapsayan ve günümüzde yaklaşık olarak Manisa ve Uşak illerine denk gelen bölgedir. Lidya uygarlığının tarih sahnesinden çekilmesinden sonra da, Roma İmparatorluğu dönemine dek bu isimle anılmıştır. Kuzeyinde Misya, güneyinde Karya, doğusunda Frigya, batısında ise İyonya bölgeleri bulunmaktadır. Ayrıca Manisa Sart beldesinde harabeleri bulunmaktadır.

10. ANCIENT ANATOLIAN CIVILAZATIONS: LYDIA CIVILIZATIONS B.C. 680 - B.C. 546

Lydia is a region forming the cradle and central of Lydia civilization reigning up to B.C 6th century by beginning from the late of Bronze Age in Anatolia. It is a region covering mainly the Gediz River (its name is Hermos in ancient Greece) and the Küçük Menderes River (Kaistos) and corresponding to approximately Manisa and Usak province today. After the Lydian civilization withdrawn from the stage of history, it had been known by that name until the Roman Empire period. It is surrounded by Misya in the North, Karya in the South, Phrygia in the East and Ionia in the West. There are also their ruins in Sart town of Manisa.

11. ESKİ ANADOLU UYGARLIKLARI : LİKYA UYGARLIĞI M.Ö. 600 - M.Ö. 300

Likya veya Lisiya (LİKÇE: Trmmisa), Anadolu'nun Teke Yarımadası'nı kapsayan antik bir bölgedir. Likya, aynı zamanda bu bölgedeki antik kentlerin oluşturduğu bir federasyon ve daha sonra da Roma İmparatorluğu'nun bir eyaletidir. Likya "Işık Ülkesi" anlamına gelmektedir.

11. ANCIENT ANATOLIAN CIVILISATION: LYCIA CIVILIZATION B.C 600 - B.C. 300

Lycia or Lycian (Lycian: Trmmis) is an ancient region encompassing Anatolia's Teke Peninsula. Lycia is also a federation that ancient cities in the region establish and then a state of the Roman Empire. Lycia means "the Country of Light".

12. HELENİSTİK ÇAĞ M.Ö. 330 - M.Ö. 30

M.Ö. 4. yüzyıl sonlarında, Makedonyalı Büyük İskender, Pers egemenliğine son verir ve M.Ö. 330 - 30 yılları arasında süren "HELLENİSTİK DÖNEM" başlar. Ancak, Büyük İskender'in ölümü üzerine, kurduğu bu büyük imparatorluk, iktidar kavgasına giren generalleri tarafından paylaşılır. Anadolu'nun önemli bir kısmı Bergama Krallığı'na bağlanır. Son Bergama Kralı'nın vasiyeti üzerine, Anadolu'nun batısı Roma egemenliğine girer.

12. HELLENISTIC AGE B.C 330 - B.C 30

The Macedonian Great Alexander puts an end to the Persian sovereignty in the end of B.C 4th century and "HELLENISTIC PERIOD" starts. However, upon the death of Great Alexander, the great empire he founded was shared by the generals who fight for power. An important part of Anatolia was connected to the Pergamon Kingdom. Upon the bequest of the last Pergamon King, the western Anatolia came under the domination of Roman sovereignty.

13. ROMA ÇAĞI M.Ö. 30 - M.S. 396

Vasiyet yolu ile Roma egemenliğine giren Anadolu, savaştan çok sulh yolu ile Roma etkisi daha fazla görülür. Ancak, Anadolu'nun geleneksel kültürü yaşatılmaya devam eder. Roma'nın en etkin olduğu dönemde bile, bölgesel özelliklerin ağır bastığı görülür.

13. ROMAN AGE B.C 30 - A.C 396

Anatolia coming under the domination of the Roman Empire through bequest, the Roman influence had been seen much more with the peace than the war. However, traditional culture of Anatolia had continued to exist. Even in the most influenced period of Roman, the regional characteristics had strong influence.

14. DOĞU ROMA ÇAĞI M.S. 396 - M.S. 1453

Roma İmparatorluğu'nun ikiye bölünmesiyle, eski bir Yunan kenti olan "Byzantium" 330 yılında, Doğu Roma İmparatorluğu'nun başkenti olur ve adı imparatorun adına izafeten, "Konstantinopolis" olarak değişir. Bizans sanatı, Anadolu'da gelişen ve bölgesel özellikleri ağır basan Roma sanatı geleneğinin, Hıristiyan aleminin getirdiği yeni unsurların yoğurulması ile kişilik kazanır. Bizans Uygarlığı'nın 4. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar yaklaşık bin yılı kapsayan bir yaşamı vardır.

14. EAST ROMAN AGE A.C. 396 - A.C. 1453

With dividing of the Roman Empire into two, "Byzantium" which is the ancient Greece city became the Capital of the Eastern Roman Empire in 330 and its name changed as "Constantinople" by the name of the emperor. Byzantine art earns personality that the Roman art tradition which evolves in Anatolia and which outweighs regional features kneads with new elements that Christian World has brought. Byzantine civilization had a life spanning nearly a thousand years from 4th century to 15th century.

15. SELÇUKLU UYGARLIĞI M.S. 1071 - M.S. 1300

Alparslan'ın, 1071'deki Malazgirt Savaşı ile Türkler'e Anadolu kapıları açılır. İznik'e kadar gelen Selçuklu Türkleri burayı başkent yaparlar ve Anadolu, Büyük Selçuklu Devleti'nin eyaleti olur. 1157 tarihinde yıkılan Büyük Selçuklu Devleti'nin yerine, merkez Konya olmak üzere, Anadolu Selçuklu Devleti kurulur. Anadolu Selçuklu Devleti'nin, Moğol istilaları sonucu yıkılması üzerine, İlhanlıların eline geçen Anadolu, bir süre çeşitli bölgeleri yurt edinen Türk boylarının kurduğu beylikler halinde idare edilir (1071 - 1300).

15. SELJUQ CIVILIZATION A.C. 1071 - A.C. 1300

The Battle of Manzikert (Malazgirt) of Alparslan was allowed to Turks the doors of Anatolia in 1071. Malazgirt War of Alparslan in 1071. Seljuk Turks who come to Nicaea made it Capital and Anatolia became the state of the Great Seljuq Empire. Anatolian Seljuq State was established, including the Capital of Konya, instead of the Great Seljuq Empire which is collapsed in 1157. Upon the collapsing of Anatolian Seljuq Empire as a result of the Mongol invasion, Anatolia which was seized by the Ilkhanid Empire, was ruled by the principalities that the Turkish tribes who gained various regions as the homeland established (1071-1300).

16. OSMANLI UYGARLIĞI M.S. 1299 - M.S. 1923

Oğuz Türkleri'nin Kayı Aşireti, Anadolu'ya geldikleri zaman, Selçuklu Sultanı tarafından Bizans sınırında Söğüt çevresine yerleştirilir. Böylece 600 yıl sürecek bir imparatorluğun temeli atılır. Osmanoğulları, sınırlarını genişleterek Bursa'yı alır ve başkent yapar. Bir süre sonra, Bizans'ın Avrupa yakasındaki topraklarını da sınırlarına katarak, başkent Edirne'ye taşınır. 1453 yılında, başkent olmasıyla birlikte İstanbul, bir sanat ve kültür merkezi olur. Osmanlı sanatının temelinde, kendisinden önce Selçuklu döneminde yaratılan Türk - İslam ve Anadolu kültürünün sentezi yatar. 19. yüzyıl sonlarında zayıflayan Osmanlı İmparatorluğu dört bir yandan işgal edilir. 1919 yılında başlayan Kurtuluş Savaşı sonunda, 1923 yılında Cumhuriyet ilan edilir ve son olarak, Anadolu topraklarında, Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulur.

16. OTTOMAN CIVILAZITON A.C. 1299 - A.C. 1923

When Kayi tribe of Oghuz Turks arrived in Anatolia, they were settled by the Seljuq Sultan around Söğüt on the border of Byzantium. Thus the foundation of an empire that would last 600 years was laid. Ottoman Empire expanded its boundaries and took Bursa and made it Capital city. After a while, adding the territories of the Byzantine on the European side, Capital city was moved to Edirne. In 1453, Istanbul as a Capital city became an art and cultural center. On the basis of Ottoman art laying the synthesis of Turk-Islam and Anatolian culture created in Seljuq time before itself. The Ottoman Empire which was weakened in the late 19th century occupied on all sides. In the end of the War of Independence starting in 1919, the Republic was declared in 1923 and finally, the Republic of Turkey was founded in Anatolian territory.

sikkeler

coins

Sikke, basan devletin damgasını taşıyan ve belli ölçüsü olduğundan alışverişte kolaylık ve güven sağlayan, değeri devletçe garanti altına alınmış madeni paralara denir. Tarihi araştırmalar sonucu elde edilen sikkelerin en eskisi, M.Ö. 8. asırda Anadolu'da Lidyalıların kullandıklarıdır. Altın ve gümüş karışımından meydana gelen elektrondan yapılmıştır. Bu doğal elektronu ilk kez altın ve gümüşe ayırarak sikke bastıran Krezüs'tür.

It which bears the imprint of the affixing state and which ensures convenience and safety in shopping due to having a certain size, metallic currencies of which value is guaranteed by the state is called coin. The oldest coins that were acquired as a result of historical research are the ones used by the Lydians in Anatolia in B.C 8th century. It was made of electrons forming from a mixture of gold and silver. This natural electron was seperated by Kroisos into gold and silver for the first time, the first coin was issued by Kroisos.

Tarihten Bugüne Sikkeler

The Coins from the Past to the Present

Elektron sikke//Electron coin

Antik Grek Klasik Dönem M.Ö. 500 - 323

Ancient Greek Classical Period B.C. 500 - 323

Ön yüzde kükrek şeklinde yapılmış aslan protonu, arka yüzde derin arkeik dönem dördlü zamba motifi işlenmiştir.

Lion proton which was made of in a way to roaring on the front face, deep archaic four punch pattern was engraved on the back face.

Kaynak/References

<http://bursatime.net/2014/07/bursahaber/antik-sikkeler-ve-genis-grup-aidiyeti-acisindan-anlamlari/>

Antik sikkeler ile günümüzdeki metal paraların üzerindeki semboller benzerdir ve günümüzdeki gibi o dönemdeki sikkelerin de ön ve arka yüzlerinde kendilerini bastıran toplulukları simgeleyen semboller bulunmaktadır. Sikkeler o dönem için ticari ilişki alanlarında yayıldıkları ve bir anlamda kullanıldıkları alanlarda sikkeyi bastırانların egemenliklerini de temsil ettikleri için o dönemin sosyal gelişmeleri açısından önemli bilgiler içeren materyallerdir. Antik sikkelerin üzerindeki semboller toplumların inanç felsefeleriyle ilgilidir. Daha erken döneme ait

Ancient coins and symbols on the current metal currencies are similar and there are symbols symbolizing the communities that they affix themselves in the front and back faces of the coins in that time, like today. Coins were materials containing important information in relation to social developments of that period due to they expanded in trade relations at that time and in one sense coins represented the sovereignty of those who issued the coins. The symbols on the ancient coins are related to the faith philosophy of the communities.

olmaları ve sembolizasyon anlamında zenginlikleri nedeniyle Arkaik (M.Ö. 7-6. yy), Klasik (M.Ö. 5-4. yy) ve Helenistik (M.Ö. 4-1. yy) Dönem sikkelerinden örnekler vererek açıklamak gerekirse; sikke yapımında kullanılan metallerden biri olan “elektron”, sikkelerin basılıp kullanıldığı ilk yer olan Manisa yakınlarındaki Sart antik kentinin yanından geçen Sart Çayı’ndan elde edilen doğal altın-gümüş karışımıdır.

If the need arises to explain by giving examples from the Archaic (B.C. 7th-6th century), Classical (B.C.5th-4th century) and Hellenistic (B.C.4th-1st century) Period due to being earlier period and in terms of symbolism; “electron” which is one of the metals used in making of coin is a mixture of natural gold-silver derived from the Sart Stream coming by Sart ancient city close to Manisa where it is the first place that coins were issued and used.

Elektron sikkelerin basılıp kullanıldığı ilk yer Manisa’dır.

Manisa is the first place that electron coins were issued and used.

Gümüş sikke/Silver coins Ancient
Antik Grek Klasik Dönem M.Ö. 500-M.Ö. 323
Ancient Greece Classical Period B.C. 500-B.C. 323

Gümüş sikke/Silver coin
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S 396
Roman Period B.C. 30 - A.D 396

Semboller Üzerine

Birçok sikkede o şehir devletini oluşturan grubu sembolize eden hayvan figürlerine rastlanmaktadır. Anadolu'da bastırılan sikkeler açısından boğa, at, kartal, domuz, balık gibi simgelerden bahsedilebilir. Bu tür semboller genel anlamda coğrafi olarak aynı yerde yaşayan insanları anlatır ve grubun oluşmasında coğrafi şartlar ve bu coğrafya üzerinde, örneğin korumalı bir kent ortamında güvenlik kaygısı ile birleşmeye işaret ediyor olabilir.

Sikkeler Üzerinde En Çok Hangi Semboller Kullanılmıştı?

En çok kullanılan semboller dini nitelik taşımaktadır ve genel olarak sikkelerin üzerinde o topluluğun

In Relation to Symbols

It has been encountered with animal figures symbolizing the group forming that city state in many coins. Symbols such as bull, horse, eagle, pig and fish can be mentioned in terms of coins issued in Anatolia. Such symbols generally tell people living in the same place as geographically and the geographical conditions may signal the merger in the formation of groups and on this geographical place for example, they may come together in a protected urban environment due to security concerns.

Which Symbols were Used Mostly on the Coins?

The most commonly used symbols have religious qualification and generally God that such society believe in

Nikel sikke/Nickel coin
Osmanlı Dönemi M.S. 1299-1923
Ottoman Period A.D 1299-1923

Gümüş sikke/Silver coin
Sasani Dönemi M.S. 224 - 651
Sassanian Period A.D. 224 - 651

Altın sikke/Gold coin
Sasani Dönemi M.S. 224 - 651
Sassanian Period A.D. 224 - 651

Altın sikke/Gold coin
Doğu Roma Dönemi M.S. 330 -1453
East Roman Period A.D. 330 -1453

inandığı Tanrı sembolize edilmiştir. Antik sikkelerde din faktörünün etkili olduğu, insanların birlikteliklerini ve topluluklarını dinsel temele dayalı olarak kurup bir arada tutmalarından ve bu nedenle kendilerini tanımlarken dinsel sembolleri sıkça kullanmalarından anlaşılmaktadır.

Bugünlerde olduğu gibi geçmişte de insan topluluklarının oluşmasında “olumlu duygularla birlikte gelen paylaşılmış somut imgeler”in etkisi çok önemlidir. Bölgesel özelliklere işaret eder ve doğal olarak grupların birbirinden farklılıklarını tanımlar. Bu tanımlamalar geniş bir grubu oluşturan ve sürdüren ilmekler açısından “kendi özerkliğini geliştiren simge-

is symbolized on such coins. It has been understood that the religious factor in ancient coins were effective and the communities were based on religious basis to hold people and and community together and thus they often used religious symbols while defining themselves.

The effect of “the shared concrete images coming together with positive feelings” is very important in formation of human Community the same today’s world as it was in the past. They refer to regional characteristics and define differences of natural groups from each other. These definitions should be considered as “adaption of symbols developing its own autonomy” in terms of constituting a large group and sustaining loops.

Gümüş sikke/Silver coin
Sasani Dönemi M.S. 224 - 651
Sassanian Period A.D. 224 - 651

Gümüş sikke/Silver coin
Doğu Roma Dönemi M.S. 395 - 1453
Eastern Roman Period A.D.

lerin benimsenmesi” olarak düşünülmelidir. Aynı ya da benzeri sembollerin birden fazla toplulukça kullanılması sıkça karşılaşılan bir durum olduğundan insanlığın ortak değerleri her dönem için benzer özellikler göstermektedir. Bu yüzden gruplar kendilerini tanımlarken çoğu zaman aynı sembollerini kullanmışlardır ama farklılıkları vurgulama ihtiyacı nedeniyle sembollerin görüntüsünde veya eklenen başka sembollerle birleşimlerinde değişiklikler yapmışlardır. Bu tür sembollerle kendilerini niteleyen grupların kendi niteliklerini yüceltme ihtiyaçları bulunmaktadır. Bu yüzden simge olarak kullanılan figürlerin giderek daha güçlü olması beklenebilir. Bu çaba, büyük grupların oluşması ve devamlılık süreçleri açısından “diğerlerinin kötü niteliklerinin özümsemesi” sürecine uymaktadır. Bir grup oluştuğu ve kendi farklılıklarını tanımladığı dönemde, oluşma süreçleri açısından “iyi” olarak nitelendirdiği değerler çerçevesinde ve emniyette olabileceği bir coğrafya içerisinde gelişmektedir. Ancak yakın ve uzak çevrede başka gruplar da oluşma süreçlerini sürdürmektedirler. Bu durumda onlara karşı kendilerini koruma, farklılıklarını tanımlama ve onlardan daha iyi, daha üstün olma ihtiyacı ortaya çıkar. Yani bir grup “iyi”

Due to the same or similar symbols used by many communities are often encountered a situation, the common values of humanity have similar characteristics for each period. Therefore, the groups have used the same symbols many times while defining themselves, but because of the need to emphasize the differences, they had made changes in the images of symbols or other added symbols and their combinations. The groups identifying themselves with such symbols need to glorify their qualifications. Thus, the figures used as a symbol can be expected to be more powerful. Such an effort complies with the process “internalizing of bad qualities of others” in terms of the formation of large groups and their maintenance processes. A group which is established and defines their own differences in the period develops within the scope of values that they describe as “good” in terms of formation process and within the boundary of geography that they may be secure. However, other groups have also continued their formation in close or distant surroundings. In this case, the need arises to protect themselves against others, identify the differences and to become better and superior to others.

Gümüş sikke/Silver coin

Doğu Roma Dönemi M.S. 396 - M.S. 1453
Eastern Roman Period A.D. 396 - A.D. 1453

Altın sikke/Gold coin

Doğu Roma Dönemi M.S. 396 - M.S. 1453
Eastern Roman Period A.D. 396 - A.D. 1453

şeyler çerçevesinde oluştuysa, diğerlerinin onun kadar iyi olmaması hatta kötü olması gerekmektedir. Benzer değerlere sahip olursa bile bu değerleri en iyi temsil edenin kendisi olması gerekmektedir yoksa gruplar arasında geçişler ortaya çıkar ve bu da grupların varlığını tehlikeye sokabilmektedir.

Bugün bile her grubun diğerini ötekileştirmesi bu gelişmelerin güncel yansımalarıdır. Bir diğer yansıma da bir şeyi yaparken her zaman en iyisini, en büyüğünü, en muhteşemini yapmak veya yaptığını iddia etmek tarzında ortaya çıkmaktadır.

Liderlerin-Kralların Sikkelerdeki Yeri

Önemli simgelerden birisi de liderin portresi veya büstüdür. Liderler genellikle sikkelerin ön yüzlerinde yer almaktadırlar. Lider, toplumun sahip olduğu ve etrafında birleştiği asgari müşterekleri en iyi temsil eden kişi olması nedeniyle özümsemesi gereken hemen tüm değerleri temsil etmektedir. Bu yüzden toplumlar örnek kişi olarak tanımladıkları liderlerin, kahramanların,

In this sense, if a group has been created within the framework of "good" thing, the others must be as good as itself even must be worse itself. Even if they have similar values, the group itself should be to represent such values; otherwise the transitions occur between the groups and this situation may threaten the existence of such groups.

Even today, the marginalization of other group by each group is the current reflection of such development. Another reflection is emerging in the form of doing always the best, the greatest, the most spectacular or claiming to do when doing something.

The place of Leaders-Kings on the Coins

One of the most important symbols is also the portrait or bust of the leader. Leaders are often located on the front face of the coins. Leaders represent almost the best values that must be absorbed due to being person representing the minimum mutuals that the community has and unite around.

dünyada başarı kazanmış nitelikteki her insanın heykellerini, resimlerini, hayat hikâyelerini yaşatmak ve gelecek nesillere örnekler oluşturmak için gayret göstermektedirler.

Liderlerin özellikleri sikkelerdeki sembolleri etkiler mi?

Antik dönemde toplumlar genellikle küçük bir çekirdek gruba yeni insanların katılmalarıyla oluşmuşlardır. Yeni katılanların zorla katılmış olsalar bile gönüllü olarak o grubu benimsemeleriyle de sürgelmiştir. Bu yüzden büyüyen grubun temel değer ve bağlayıcıları sikkeler üzerine işlenmiştir. Aslında grubun ne ile özdeşleşmesi ve bu özdeşleşmede hangi kavramların ön planda olması gerektiği bazen liderin tercihleriyle belirlenmiştir.

That's why communities make an effort to keep statues, pictures, life stories of leaders describing as an exemplary character, heroes, every human being who has gained success in the world alive and to create examples for the next generation.

Do the Features of the Leaders Affect the Symbols on the coins?

Societies in ancient times have generally consisted of by joining the new group to a small core of group. Therefore, the basic values and binding of the growing group are engraved on the coins. In fact, with what the group should be identified and what concepts should be forefront in such identification had sometimes determined by the choice of leaders.

Gümüş sikke/Silver coin
Osmanlı Dönemi M.S. 1299 - 1923
Ottoman Period A.D. 1299 -1923

Altın sikke/Gold coin
Doğu Roma Dönemi M.S. 396 - M.S. 1453
Eastern Roman Period A.D. 396 - A.D. 1453

Altın sikke/Gold coin
İslami Dönem M.S. 1299 - 1923
Islamic Period A.D. 1299 -1923

Sadece temel nitelikler, lider, inançlar gibi konular ve bunların sembollerinin kullanılması grubun devamlılığı için yeterli midir?

Hayır, bir şeye daha ihtiyaç vardır. Büyük gruplar belli temeller üzerinde oluşsa da içinde bunlara itiraz eden veya liderin nitelikleri ya da uygulamalarını beğenmeyen, başka grupların değerlerini daha yakın bulan, kısaca büyük gruba çeşitli seviyelerde başkaldırmaya yeltenenler de olacaktır.

Are subjects such as only basic qualifications, leader, beliefs and using symbols of these sufficient for the continuity of the group?

No, there is one more thing. Even large groups emerge on certain basis, ones objecting these or disapproving of qualifications or practices of the leader, finding closer the values of other groups, briefly attempting to rebel large groups at various levels will also be.

Bunları Biliyor Muydunuz?/Did You Know?

Frig Kralı Midas'ın üzerindeki lanetten kurtulmak için yıkandığı Paktolos Irmağı, Manisa'nın Salihli ilçesindeki Tabak Çayı'dır.

The Pactolus River in which Midas, the King of Phrygian, had a bath to get rid of the curse is Tabak Stream in the district of Salihli of Manisa province.

Paktalos Irmağı Efsanesi

Dokunduğu her şeyi altına çeviren Midas efsanesinde, “Şarap tanrısı Dionisos’un (Bacchus) yoldaşı Satiros, Frigya’yı gezerken Midas’ın gül bahçesinde uyuyakalmıştır. Satiros’u bulup, on gün on gece sarayında ağırlayan Midas’ın konukseverliğinden etkilenen Dionisos, kralın bir dileğini gerçekleştireceğini söylemiş. Kral Midas da her dokunduğunun altına dönüşmesini ve böylece daha da zengin olmayı istemiştir. Ancak yemek için dokunduğu yiyecekler, içecekler ve ünlü gül bahçesi bile altına dönüşünce, kral Dionisos’dan bu uğursuz gücü geri almasını istemiştir. Midas’ın durumuna acıyan tanrı Dionisos, krala Sardes’de bulunan Paktolos Irmağı’nda yıkanmasını söylemiştir. Bu ırmakta yıkanan Midas, her tuttuğunun altına dönüşmesinden kurtulmuş ama o günden sonra Paktolos Irmağı altın akmaya başlamıştır.”

Lidya dilinde, “dik yamaçtan çıkan suyun aktığı yer” anlamına gelen nehrin adı, Helence’de Paktolos adını alan Paktolos Irmağı’nın efsanesiyle hayat bulur.

“Sardes’lilerin altın zenginliği işte bu Paktolos Irmağı’ndaki altınlardan gelir. Irmakta o kadar çok altın vardır ki halk kestiği koyun postlarını bu ırmağa atar, tüylerin arasından altın parçalarını toplarlardı.”

Legend of Pactolus River

In legendary of Midas whatever he touched turned into gold, Satiros who is comrade of “The Wine God “Dionysus (Bacchus) had fallen asleep in the rose garden of Midas while visiting Phrygia. Dionysus who affected the hospitality of Midas who hosted him his own place during ten days and ten nights (Bacchus) would find Satiros and would have realized a wish of the king. The King Midas wished whatever he touch into gold and so he wished to be richer. However the foods he touched to eat, beverages and even the famous rose garden turned into gold, the king asked Dionysis to take back this ominous power. God Dionysus feeling sorry for Midas, asked the King to have a bath in the Pactulus River in Sardes. Midas who has a bath in this River, freed from whatever he touched into gold, but then gold began to flow in the Pactulus River.” The name of the River means “where the water flows over steep slopes” in Lydian language.

“Gold richness of the people of Sardes comes from this Pactulos River. There were so many golds that people throw sheepskins to this River, they collected the gold pieces out of feathers.”

Dünyanın ilk büyük darphanesi, Fatih Sultan Mehmet tarafından İstanbul Simkeşane'de kurulmuştur.

The world's first large mint was established by Fatih the Conqueror in Istanbul, Simkeshane.

İslamiyet ve Osmanlı'da Sikkelerin Çıkışı

İslamiyette, ilk para: 639 yılında, Hz. Ömer döneminde bastırılmış ve kullanılmıştır. Osmanlı döneminde ilk para; Orhan Gazi döneminde, gümüş akçe olarak bastırılmıştır. Bu paranın bir yüzünde "Mücahidün Sebillilah Sultan Orhan" ve diğer yüzünde "Duribe fi Bursa" yazılıdır. Dünyanın ilk büyük darphanesi Fatih Sultan Mehmet döneminde kurulmuş ve İstanbul'un fethinden sonra, o döneme kadar kullanılan gümüş akçeler yerine altın sikke bastırılmıştır.

Issuing of Coins in Islam and Ottoman Empire

The first coin in Islam was issued and used in Prophet Omer period in 639. The first coin in the Ottoman period was issued as silver coin in Orhan Gazi period. On one side of this money "Mujahid on the way of God Sultan Or-han" and on the other side of the coin "It was issued in Bursa" were written. The world's first large mint was established in the period of Fatih the Conqueror and after the conquest of Istanbul, gold coins were issued instead of silver coins used up to that period.

Altın sikke/Gold coin
İslami Dönem 11. yy
Islamic Period 11. th century

Gümüş sikke/Silver coin
Osmanlı Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Ottoman Period B.C. 30 - A.D. 396

arkeolojik eserler

archaeological artifacts

Tanımlı eski medeniyetleri, yapı ve eşya kalıntıları yoluyla inceleyen bilim olan arkeolojinin bu gerçek anlamı hiç bir zaman yeterli olmamıştır. Her çağın bilginleri, arkeolojinin bu gerçek anlamını değişik biçimde yorumladılar. Kimi arkeolojinin sadece Roma tarihini inceleyen bir bilim olduğunu, kimi eski Yunan tarihini açıklamaya yaradığını savundular. Bugün arkeoloji, yeryüzünde gelmiş geçmiş bütün medeniyetleri arayıp bulan ve bulduğu her türlü kalıntıyı inceleyerek, bunlardan sonuçlar çıkaran bir bilim durumundadır.

This true meaning of archeology which is the science examining the ancient civilizations through structures and goods has never been enough. Scholars of every era have interpreted this true meaning in different ways. Some of them have put forward it is only a science that examines the history of Roman, some of them have put forward it serves to explain the Ancient Greece history. Today archaeology is in the position of seeking out all of civilization on earth and examining all the remains that it has found, making a deduction from these.

Pişmiş Toprak Sanatı / *Terracotta Art*

Figürlü Pişmiş Toprak Kandil *Figured Terracotta Candle*

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.C. 396

Mit inançlarına göre tanrılar,
hayvan figürleri, ölüm ve doğum
gibi temalar işlenmiştir.

*Themes such as gods, animal
figures, birth and death are
engraved according to myth beliefs*

Terracotta kelimesi Latincedeki terra (toprak) ve cotta (pişmiş) kelimelerinden türemiş ve Türkçede de “pişmiş toprak” denmiştir. Pişmiş toprak, kil bazlıdır ve kahverengimsi kırmızı renge sahiptir. Genelde çömlek, seramik üretimiyle birlikte kullanılırken aynı zamanda süslemecilik ve heykelticilik sanatlarında da sıkça kullanılmıştır.

Kil ile su karıştırıldığında hamur özelliği kazanıp, çok rahat şekil alır hale gelir. Tarihte görebileceğimiz hemen hemen her çanak, çömlek ve heykel pişirilmiş toprak ürünleridir.

The Word Terracotta was derived from terra (earth) and cotta (baked) and it is called “baked soil” in Turkish. Terracotta is clay based and has a brownish red color. It is generally used with earthenware pot, ceramic Production as well as it is also frequently used in ornamentation and sculpture art.

When it is mixed with clay, it gains the dough feature and takes shape easily. Almost every pots, pans and sculpture are the product of terracotta.

Kil yüksek sıcaklıkta piştikten sonra kırılğan fakat bozulmayan sert bir malzemeye dönüştüğü için figüratiftir ve heykel sanatının ilk örneklerinin birçoğu da pişmiş topraktan yapılmıştır.

Kil Toprağının Üretim Tarihi

Neolitik Çağ'da hemen hemen her medeniyet besinlerini saklamak için pişmiş topraktan yapılmış çanak ve çömlek kullanmıştır. Dönemin sonlarında ise özellikle Mezopotamya, Mısır ve Anadolu'da tapınak süslemesi ve heykel üretiminde kullanılmışlardır.

Kilden heykel üretimi Helenistik ve Roma İmparatorluğu döneminde seri üretime geçmiştir. Pişirilmiş toprak figür ve heykellerin en önemli özelliği ise "Halk Sanatı" diye tarihe geçmiş olmasıdır.

After clay is cooked at high temperature, it turns into fragile but indestructible material, it is figurative and many of the first examples of sculpture art were made from terracotta.

Production Date of Clay Soil

Almost every civilization had used the pots and pans made of from terracotta for to store nutrients in the Neolithic Age. They had used it in decorating the temple and in the Production of sculpture especially in Mesopotamia, Egypt and Anatolia towards the end of the period.

The Production of sculpture from clay had started mass Production during Hellenistic and Roman Empire period. The most important feature of baked clay figures and sculptures went down in history as "Folk Art".

Pişmiş Toprak Tek Kulplu Testiler/Terracottas Single Handed Test

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Pişmiş Toprak Tek Kulplu Testicikler
Terracottas Single Handed Juglets
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Antik Çağ'da Pişmiş Toprak

Antik Çağ'da pişmiş toprak, Akdeniz havzası kültürlerinde kap kaçak dışında pek çok alanda kullanılan bir malzeme olma özelliğini korumuş, nitelikli ürünler ortaya konmuştur.

Pişmiş Toprağın Gündelik Yaşamdaki Yeri

Gerekli pek çok nesne de pişmiş topraktan üretilmiş; tiyatro biletleri, kandiller, mangallar ve mutfak araç-gereçleri yapılmıştır. Pişmiş toprağın özellikle yapı örtüsündeki kullanımı bu dönemde çok yaygınlaşmış, pişmiş toprak öğeler yapı bezemesinin vazgeçilmez unsurları olmuştur.

Terracotta in Ancient Times

Terracotta in ancient times has remained of being a material used in many areas out of pots and pans in the Mediterranean basin cultures and has revealed quality products.

The Importance of Terracotta in Daily Living

The necessary many objects were produced from terracotta; theatre ticket, candles, barbecues and kitchen utensils were made. The use of terracotta especially on structure covers had become widespread in this period, terracotta elements had become the essential elements of structure pattern.

Antik Çağ'da merkezlerde suyun kente ulaşabilmesi ve pis suları kentın dışına atılması için pişmiş topraktan yararlanılarak borular ve kanallar üretilmiştir.

Pipes and ducts had been produced by utilizing terracotta for the water to reach the city in centers in Ancient Age and for disposing the sewage out of the city.

Figürinler/*Figurines*

Pişmiş Toprak Kadın Figürini

Terracotta woman Figurine

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396

Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Figürlü Pişmiş Toprak Kandil/Terracotta Figure Candles
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Romalılar döneminde yapı iç duvarlarında, lahitlerin ve mezarların yapımında ve işlenmesinde heykel ve kabartmalarda, pişmiş toprak örneklerini görmek mümkündür.

Antik Yunan döneminde ise pişmiş toprak heykelcilik alanı dışında kap kacak ve sikke kalıplarında kullanılmıştır. Aynı zamanda dokumada kullanılan malzemelerde de görülmektedir. Mühürlerde çoğu zaman savaş, aşk ve zafer tanrılarının motifleri, hayvanlar ve figür grupları görülmektedir.

Kandiller

Genelde pişmiş topraktan üretilmişlerdir. Helenistik dönemde nadir olarak bezeli kandiller görülmektedir. İnsan, insan başı, hayvan ve sandalet biçiminde farklı tip örnekler bulunur.

Roma döneminde ise kandiller daha yuvarlak olup, kenarları da yuvarlak bordürlüdür. Küçük delikli kulpu ve ağız deliği olan bu tipten başka ağız kalp biçiminde, altında bir yiv bulunan, rozet, hayvan ve bitki ögeli örnekleri görebilmek mümkün.

It is possible to see the examples of terracotta in the internal walls of building, in making and engraving of tombs and graves, in sculpture and gardecorated.

It had been used pots pans and coil molds out of terracotta sculpture in ancient Greece period. Also, it has been seen in materials used in weaving. The patterns of Gods of battle, love and glory, animals and figure groups have been seen in seals.

Oil Lamps

They had usually been produced from terracotta. Decorated candles have been seen as rare in the Hellenistic period. Different types of samples have been available in the form of human, human head, animal and sandals.

Whereas candles in Roman period is more rounded, their edges are also rounded curb. It is possible to see the examples of heart shaped, a groove under it, with badge, animal and plant element other than this type with small hollow handle and mouth hole.

Aydınlatmada Kandil

Eskiden beri ateşin sıcaklık veren, aydınlığının ilahi gücü, doğüstü yetenek ve hatta Prometheus gibi mitolojik bir tanrının kontrolünde bir güç olduğuna inanılıyormuş. İnsanların hayvan yağının ateşte tuttuğunu anlayınca hayvanlardan alınan tüy ve kılla yapılan filtreler ile ilk yağ lambalarını icat etmişlerdir.

Lamba haznesi olarak deniz kabukları ve boynuz gibi farklı çeşitlerde kullanılmıştır. Arkeolojik çalışmalar ülkemiz coğrafyasında zeytin, susam ve balık yağlarının da yakıt olarak kullanıldığını göstermiştir.

Kandillerin Aydınlatma Aracı Olarak Kullanılması

Ateşle baş edebildiğimiz ve kontrol edebildikten sonra aydınlatma aracı olarak kullanılan kandil günümüze kadar gelebilmiştir.

Antik Çağ dönemlerinde mezar ve yeni yıl hediyesi olarak kullanılan kandiller aynı zamanda kutsal olarak görülmesi sebebiyle adak olarak da sunulmuştur. Kandiller günümüze geldikçe daha çok dini yapılarda kullanılan aydınlatma aracı olarak devam etmişlerdir. Halen süs eşyası ve aydınlatma için kullanılmaya da devam ediliyor. Kandillerin en büyük kullanım alanı değişikliği, çanak şeklindeki kandillerin geliştirilmesiyle oluşmuştur. Bu sayede evlerde daha çok kullanılan kandiller sokaklara ve caddelere sıçramış oldu. Ayrıca Antik Çağ döneminde kandillerin seri üretimine başlanmış ve ticareti bile yapılmıştır.

Oil Lamp in Illumination.

It had been believed ever since the earliest time that fire gives warmth, is the divine power of the light, the supernatural ability and even a power under the control a mythical God like Prometheus. When people realized that fat of the animals burs into flames, they had invented the first oil lamps with filters made from feather and hair obtained from animals.

It had been used in different varieties such as seashells and horns as the lamp rezervoir. Archaeological studies have revealed that olive, sesame and fish oil have also used as fuel in our country's geography.

Usage of Oil Lamp as Illumination Appliance

We could deal with fire and after we were able to control it, candle used as lighting means has survived until today. .

Candles were used as a grave and new year gift in Ancient Age periods as well as they were presented as offering due to being considered sacred. Candles have continued to be used more in religious buildings as they approaches to the present. They have also been continued to be used for ornaments and lighting. The changes of the largest use area of candles have been formed by developing in the form of bowl shaped candles. In this way, candles were used more widely at the houses had spreaded to the streets. Mass production of candles had been started in Ancient Age period and even its trade had been made.

Ülkemizde de zeytin, susam ve balık yağları yakıt olarak kullanılmıştır.

Olive, sesame and fish oils had been used as fuel in our country.

Ses Akustiği, Tiyatro ve Romalılar

Antik dönemdeki tiyatrolar son derece basitti. Temizlenmiş toprak alanda tahtadan yapılmış sahne ve seyirci alanı vardı. Akustikle ilgisi olmayan çok ilkel yapıları ama tiyatronun yaşamasını ve bugünlere gelmesini sağlayan dönemlerdi. Öyle ki Dionysos Şenlikleri ile tiyatro tarihi başlamış ve efsanesi bugünlere kadar gelmiştir. Akustiğin değerli olduğu ilk defa Romalılar anlamış ve öncelik olarak tiyatronun inşa edileceği yer konusunda seçimler yapmışlardır. Herkesin herkesi duyabileceği şekilde bir akustiğe sahip Romalıların en başarılı tiyatro örneklerinden biri meşhur Aspendos Tiyatrosu'dur. Sesi en üstte oturanlara duyurabilmek için sahneyi hizalayarak çektikleri çizgilerle adeta o dönemde ciddi bir ses mühendisliği yapmışlardır.

Audio Acoustics, Theater and Romans

Theaters in ancient times were extremely simple. There were scene and the audience are made of wood in the cleaned ground area. They were very primitive structures unrelated to the acoustics and were the periods coming to these days. So that theatre history has begun with Dionysus festivities and Dionysus legend has come up today. The Romans understood for the first time that acoustics is valuable and they made choices about where the theatre will be built. One of the most successful examples of the Romans having an acoustics that everyone can hear each other is famous Aspendos Theatre. They made a serious audio engineering at that time with drawing lines by aligning the stage for let voice to be heard for those sitting on the top.

Pişmiş Toprakten Ses Akustiği Audio Acoustics from Terracotta Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396 Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Roma Tiyatrosu
günümüze ulaşmış en gelişmiş ve mimari açıdan en önemli tipik tiyatro örneğidir.

The Roman Theatre which have reached today is the most advanced and example of the most important typical theater in terms of architecturally

Pişmiş Topraktan Ses Akustiğı
Audio Acoustics From Terracotta
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Amforalar

Amphoras

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396

Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Antik Çağda Amforalar

Yunanca Amphora kelimesi “İki Kulplu Kap” anlamına gelir. Amfora; iki kulplu, dibi çoğunlukla sivri olan veya bir ayakla biten, zeytinyağı, şarap gibi sıvı ve katı maddeleri korumak için kullanılmıştır. Ayrıca taşımada da kullanılan Amforaları pişmiş topraktan yapılan antik kap olarak da tasvir edebiliriz. Antik Yunan amforaları geniş omuzlu, geniş gövdeli ve sivri diplidir. Zaman geçtikçe gövdesi daralmış ve boyları uzamıştır. Fakat iptal Roma döneminde ise amforlar geniş ağızlı ve kısadırlar. Deniz ticaretinde, taşıma esnasında yaşanan kayıplardan dolayı amforaların formlarında değişiklikler yapılmıştır.

Tarihte en önemli amfora üretim merkezi olarak şimdiki Ege kıyıları örnek gösterebiliriz. Ticarette de ciddi bir şekilde taşıma aracı olarak kullanılan amforalar kimi zaman gıda taşırken kimi zaman da ganimet taşıyorlardı. Deniz ticaretinde sıkça gördüğümüz amforalar ekonomide çok ciddi bir görev üstleniyordu.

Günümüzde hala çok sayıda amfora bulunmakta ve 5 bin yıllık mirası bizlere yaşatmaktadırlar.

There are still many amphoras today and their 5,000-year-old heritage lives with us.

Amphoras in Ancient Time

The Word Amphora in Greece language means “Container with Two Handles”. Amphora which is with two handles, of which bottom is mostly pointed end was used in order to protect liquid such as wine and solid materials. We can also describe Amphoras which are also used in transportation as an ancient container made of terracotta. Ancient Greek amphoras are broad shouldered, wide bodied and sharp pointed bottom. As time goes, its body was shrunk and the length was extended. But in Roman period, amphoras were with wide mouth and short. Changes had been made in the form of amphora due to losses experienced during transportation in maritime trade.

We can show the current Aegean coast as the most important amphora production center.

Bunları Biliyor Muydunuz?/Did You Know?

Aspendos Kralı, şehre sunulacak en iyi yapıyı inşa edenler arasında bir yarışma düzenleyerek, kazanan kişinin kızıyla evlenebileceği haberini verir. Bunu duyan sanatkarlar hemen çalışmaya koyulurlar. Adaylardan biri, bir tiyatro inşa eder. Kral tiyatroyu gezerken “Kralın kızı bana verilmeli” diye bir ses yükselir. Bu ses tiyatroyun mimarından gelir ve yarattığı akustik sayesinde sesi tüm salonunda duyulur. Tiyatro'nun mimarı, kralın kızı ile işte bu tiyatrodan evlenir.

The King of Aspendos held a contest between those who build the best Structure and announced that the winner could marry his girl. Artisans who heard this set to work immediately. One of the candidates built a theatre. While the king was visiting the theatre, a voice was heard that “The King’s daughter should be given to me”. This sound came from the theatre’s architect and his voice was heard in all the halls thanks to the acoustic that he created. The architect of the theatre married with the daughter of the king in this theatre.

Pişmiş Toprak Kase/Terracotta bowl
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Toprak Koku Şişeleri/Soil Scent Bottles
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Camın Tarihi/*History of Glass*

Cam Koku Şişesi/*Glass Scent Bottle*
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Camın keşfi ile toplumlar bu malzemeyi kullanarak akla gelebilecek her biçimde ve sayısız amaca yönelik eşyalar üretmiştir. Tüm çağlar boyunca cam eserlerin karşımıza çıkmasının sebebi camın fonksiyonel özelliklerinin yanı sıra aynı zamanda insanoğlu tarafından keşfedilmiş yapay bir malzeme olmasından kaynaklanmaktadır.

Özellikle Roma Dönemi'nde cam üfleme tekniğinin geliştirilmesi, bu özgün endüstrinin ortaya çıkardığı eserlere toplumun her kesiminden insanların da ulaşmasını sağlamıştır. Bu özelliği camı, toplumsal sınıf farklarını kaldıran özel bir madde haline getirmiştir. Böylece cam lüks bir malzeme olmaktan çıkmış olsa da varlıklı kişilerin kaliteli parçalara karşı olan beğenisi devam etmiştir.

Societies with the discovery of glass have produced in any form and goal oriented items that may come to mind using such material. The reason that we have encountered with glass work all through the ages results from being an artificial material discovered by mankind as well as the functional properties of the glass.

In particular, the development of glass blowing technique in Roman Period has helped in reaching people from every walk of life to the works that this unique industry has introduced. This feature of the glass has become a special ingredient that removes social class differences. Thus, even if glass ceased to be a luxury material, appreciation of the wealthy people against the quality parts have continued.

Bronz Çağ

Cam yapımının M.Ö. 3000 sonlarına doğru Bronz Çağ'da keşfedildiği düşünülmektedir. Arkeolojik kanıtlar, bu keşfin Mezopotamya'da meydana gelmiş olduğunu belirtmektedir. Cam bu en erken dönemde, yarı değerli ve değerli taşlara alternatif olarak üretilmiştir.

M.Ö. 16. Yüzyıl sonlarına doğru ilk kez camdan yapılmış kaplara rastlanır. M.Ö. 16. yüzyıl sonları ile 14. yüzyıl arasında üretilmiş kapların biçimleri arasında belirgin farklar yoktur. Yalnızca cam kaplara ek olarak boncuk, mühür, sallantılı süs eşyaları, mücevher, mobilya kakması ve hatta küçük figürinlerin olmak üzere birçok değişik nesne üretilmiştir.

Cam eserlerin yapım ve teknikleri oldukça kısa bir zaman içinde Mezopotamya'dan Genç Bronz Çağ Medeniyeti'ni meydana getiren diğer merkezler ihraç edilmiştir. Mısır tüm bu merkezler içinde en önemlisidir. Her ne kadar Mısır cam endüstrisini faaliyete geçiren ilk güç dışarıdan gelmişse de, yer-

Bronze Age

It is believed the glassmaking was discovered in Bronze Age toward the end of B.C 3000. Archaeological evidences indicate that this discovery occurred in Mesopotamia. Glass in this early period, was produced as an alternative to semi-precious and precious stones.

The glass containers which were made of glass for the first time were found towards the end of B.C 16th

century. There are no significant differences between the shapes of containers made of between the end of B.C16th century and 14th century. Many different objects had been produced in addition to only glass containers, bead, and seal, shaking ornaments, jewellery, inlaid furniture and even small figurines.

The production techniques of glass works had been exported to other centers forming Young Bronze Age

Civilization in Mesopotamia in a relatively short time. Egypt is the most important of all these centers. Although the first power activating Egypt glass industry had come outside.

Cam Tek Kulplu Testi

*Glass Single handle jug
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396*

li zanaatkârlar kısa bir zaman sonrasında kendilerine özgü cam eşya tiplerini geliştirmişlerdir. Mısırlılar ağır ve kokusuz bir madde olarak camın doğal özelliklerinin farkına vararak çoğunlukla yassı şişeler, sürahiler, amphoriskoslar, kavanozlar ve rastık koymaya yarayan tüpler gibi küçük ve kapalı kaplar üretmişlerdir.

Bu kaplar kokulu yağların, vücut merhemlerinin ve kıymetli tütsülerin korunması amacıyla kullanıldığı gibi, kozmetik ve ilaç muhafazası gibi gündelik amaçlarla da kullanılmışlardır. Mısır cam endüstrisi kaplara ek olarak mobilya, cenaze eşyaları, kutsal yerler ve büyük mimari birimlerin dekorasyonu amacıyla, çoğunlukla mat renklerde olmak üzere kakmalar ve çeşitli cam nesnelere üretmişlerdir.

Native artisans had developed their own types of glassware after a short time. Egyptians had produced mostly flat bottles, jugs, amphoriskos, containers and small and closed containers such as tubes for putting kohl by realizing the natural properties of glass a heavy and odourless material.

These glass containers had been used to protect the scented oils, the body ointments and precious incenses as well as used in the everyday purposes such as Cosmetic and pharmaceutical storage. Egyptian glass industry in addition to containers had produced shoves including mostly in dull colors and various glass objects for the purpose of furniture, funerary objects, sacred places and great architectural units.

Cam Koku Şişesi/Glass Scent Bottle

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396

Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Demir Çağ

Doğu Akdeniz ve Asya'nın batısında M.Ö. 11. yüzyılda karanlık bir dönemin etkisi altına girilmiştir. Bu dönemde, medeniyet seviyesinde ve refahta büyük bir düşüş gözlenmiştir. Bunun sonucu olarak ticarete gözlenen düşüş cam endüstrisini de etkilemiştir. Geç Bronz Çağ'ın önemli imparatorluklarının yıkılmasından sonra, hem Mezopotamya'daki hem de Mısır'daki cam üretimlerinde uzun bir duraklama olmuştur. Arkeolojik kayıtlardan tamamıyla silinmemiş olmakla birlikte, M.Ö. 12. ve 8. yüzyıllar arasında cama oldukça seyrek rastlanılmıştır.

Camın ilk defa büyük ölçüde kullanılması Fenike'de M.Ö. 1000'de fildişinden yapılmış eşyalar üzerinde gerçekleştirilmiştir. Şimdiye kadar incelenmiş olan Demir Çağa ait kaplar arasında teknik, dekorasyon ve gerçek değer açısından en ilginç grubu kalıplama yöntemiyle üretilmiş ve kesilmiş kaplar oluşturmaktadır. Bunlar Bronz Çağ kaplarında hem görünüş, hem de teknik açıdan belirgin bir şekilde ayrılırlar. Daha erken dönemlerde yapılmış olan cam eserlerden farklı olarak, Demir Çağ eserleri çoğunlukla renksiz veya açık yeşil, şeffaf cam olmak üzere tek renk çalışılmıştır.

Klasik Dönem

M.Ö. 6. ve 1. yüzyıllar arasında üretilmiş cam eserler arasında en büyük payı, iç kalıplama yöntemiyle üretilmiş kaplar almaktadır. Bunlar çoğunlukla kokulu yağlar, merhemler, parfüm ve kozmetik ürünler koymak için yapılmış küçük şişelerden oluşmaktadır. Bu şişeler gündelik hayatın birer parçası olarak; evlerde, kutsal mekanlarda tanrılara adak ve cenaze törenlerinde ölüyü yağlamak için kullanılmıştır. Biçim olarak Yunan kapları özellikle taklit edilmiştir. Fakat parlak renkleri ve canlı motifleriyle cam şişeler her zaman ön planda olmuşlardır.

Helenistik Dönem

Helenistik Dönemde cam üreten başlıca iki önemli merkez vardır. Bunlardan biri Suriye sahil şeridinde bulunan şehirler, diğeri ise Mısır Ptolema Krallığı'nın baş şehri İskenderiye'dir. Suriye'de iç kalıplama yöntemiyle üretilmiş geleneksel merhem şişelerinin üretimine M.Ö. 1. yüzyıla kadar devam edilmiştir. Bunlara ek olarak, yine kalıplama yöntemiyle oldukça çok sayıda kase üretilmiştir. Kaseler çoğunlukla çizgi ve

Iron Age

It was entered under the influence of a dark period in Eastern Mediterranean and western Asia in B.C 11 the century. During this period, a large drop in the level of civilization prosperity was observed. As a result of this, declining observed in the trade had also affected the glass industry. After the collapse of the important empires of Young Bronze Age, there had been a long pause in glass production both in Mesopotamia and Egypt. As well as it had not completely deleted from the archaeological record, the glass had been seen quite rare between 12th and 8th century.

First glass largely used in Finike BC 1000 had been performed on articles made of ivory. The most interesting group in terms of technical, decorative and actual value between the containers belonging to the Iron Age that have been examined so far has formed the containers produced and cut with the moulding method. These are divided prominently in terms of both images and technical aspects. Unlike glass works made in earlier periods, the works of Iron Age had been studied with the only color including mostly colorless or light green, transparent glass.

Classical Period

The largest share among glass works produced between B.C 6th and 1th centuries has containers produced with inner moulding. These consist of small bottles in order to put mostly aromatic oils, ointments, perfume and cosmetics. These bottles as a part of daily life had been used at homes, offering to Gods in sacred places and to anoint the death in funeral ceremonies. Greek containers have been specifically imitated as the format. However, glass bottles with bright colors and vibrant Designs have always been in the forefront. .

Hellenistic Period

There were two major centers in which produce glass. One of them was Syrian's coastline cities; another was Alexandira, the capital city of the Egyptian Ptolemaic Kingdom. The production of traditional ointment bottles produced with interior moulding in Syria had been continued until B.C 1th century. In addition to these, it had been still produced a fairly large number of bowl with moulding method.

yiv bezelidir. İskenderiye’de üretilmiş olan cam eserlerin ise, daha gelişmiş bir teknikle üretilmiş ve daha zarif görünümlü oldukları görülmektedir.

Tüm bu eserler, Kanosa Grubu olarak bilinen ve M.Ö. 3. yüzyılın ikinci yarısına denk gelen tarihte cam sofrta takımları ile temsil edilmektedir. Cam eşyalar diğer mallarla kıyaslandıklarında her zaman için daha kıt ve pahalı mallar olarak kalmışlardır. Üretimleri de, etkin Yunan şehirlerinin zengin mensuplarının veya Helenistik Dönem kral ailelerinin himayesinde sürmüştür.

Roma Dönemi

Roma Dönemi cam endüstri, Helenistik cam üreticilerinden alınan ilham ve tecrübe ile kurulmuştur. Zaman içerisinde gelişerek bağımsız, yeniliklere açık ve camcılık sanatını Batı Avrupa yerleşimlerine tanıtan bir endüstri haline dönüşmüştür. Cam, bu endüstrinin gelişmesiyle bağlantılı olarak ilk defa daha ucuza ve büyük miktarlarda üretilmeye başlanmıştır. Endüstriye hız kazandıran kuvvet, cam üfleme tekniğinin tesadüfen, fakat uygun zamanda bulunmuş olmasıdır.

Bowls are generally decorated with lines and grooves. Whereas the glass works produced in Alexandria have been seen that they were produced a more advanced technique and more elegant looking

All of these works, known as the Kanosa Group and corresponding to second half of B.C 3rd century have been represented by glass tableware in the history. Glassware has always been remained scarce and more expensive goods when compared to other commodities.

Roman Period

Glass industry of the Roman Period had been established with inspiration and experience taken from the glass manufacturers of Hellenistic. It has become an industry by developing in time, independent, innovative and introducing the glass art to the Western European settlements. Glass, in conjunction with the industry’s development, had been begun to be produced more cheaply and in large quantities. Power speeding up for industry is that glass blowing technique was found randomly but at the proper time.

Cam Koku Şişesi/Glass Scent Bottle

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396

Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Cam Koku Şişesi/Glass Scent Bottle

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Romalılar camı yalnızca gündelik eşyaların üretiminde değil, aynı zamanda mozaik, pano ve dış cephe kaplaması gibi dekoratif amaçlarla da kullanmışlardır. Camı, pencere camı olarak veya arkasını metal folyo ile (altın veya gümüş) sırlayıp aksedici bir malzeme olarak da ilk kullanan yine Romalılardır. Cam mozaikler, panolar ve pencere camları, Roma dünyasının her tarafında cam şişelerle birlikte yaygın olarak kullanılmışlardır. Kısaca, Romalılar'dır. bugün çok doğal kabul edilen camın, tüm çeşitlerini üretebilmişlerdir. Romalıların bu özelliği, bu döneme ait az sayıdaki kaynaklarda da söz edilmektedir.

The Romans had used the glass not only in the Production of daily objects, but also for the decorative purposes such as mosaic, panel and exterior coatings. The Romans were also the first ones to use the glass as window glass or use it as a reflective material by varnishing with metal foil (gold or silver) its rear. Glass mosaics, glass panels and window glass had been widely used all over the Roman world. In short, the Romans had been able to produce all types of the glass which is considered a very natural today. This feature of the Romans has been mentioned in the few sources of this period.

M.Ö 3. yüzyıldaki Cam sofrta takımının, antik cam üreticileri tarafından planlanarak, tam set halinde üretilmiş ilk yemek takımları olduğu iddia edilmektedir.

It is claimed Glass tableware in B.C 3rd century to be the first tableware sets produced in full set, planned by the ancient glass producers.

Cam Bileziklerin Tarihi

Cam bilezikler M.Ö. 2000'den itibaren görülmeye başlanmıştır. En erken örnekleri Mısır'da II. Amenophis'in (M.Ö. 1450-1425) mezarında ele geçirilmiştir. Yakın Doğu'nun en erken tarihli cam bilezik örneği ise III. yüzyıla ait olup Kudüs'te bir mezarda bulunmuştur. Doğu Akdeniz'de, Helenistik ve Erken Roma Dönemi'nde cam bileziklerin kullanımıyla ilgili bir bilgi bulunmamaktadır. M.Ö. I. yüzyılda üflemenin keşfiyle cam kullanımı artmış, bu tarihten sonra değerli ve yarı değerli taşların taklit edilmesini sağlayan cam, ucuz bir malzeme olduğu için sıkça kullanılmıştır. Cam bileziklerin yaygınlaşması ise Geç Roma ve Bizans dönemlerine rastlamaktadır. Erken ve Orta Bizans dönemlerinde, Doğu Akdeniz sahalarında yaygın olarak cam bileziklerle karşılaşmaktadır. Erken ve Orta Bizans dönemlerinde Doğu Akdeniz sahalarında, İslami dönemde ise Doğu Akdeniz, Kızıl Deniz ve Hint Okyanusu sınırları içerisinde yoğun olarak görülen cam bileziklerle ilgili araştırmalar, daha çok kazılarda ele geçen bilezikler üzerine olup, eserler bulunduğu tabakaya göre veya benzer bilezikler örnek alınarak tarihlendirilmiştir.

History of Glass Bracelet

Glass bracelets began to be seen in B.C 2000. The earliest examples of glass bracelets were seized in the tomb of Amenhotep II (B.C 1450-1425) in Egypt. The earliest examples of the East were found in a tomb in Jerusalem belonging to the century III. There is no information on the use of glass bracelets in Hellenistic and Early Roman Period in the Eastern Mediterranean. The use of glass had increased with the discovery of blowing in 1st Century B.C, after that glass ensuring the imitation of precious and semi-precious stones had been often used since it was cheap. The widespread use of glass bracelets goes back to the Young Roman and Byzantine periods. Early times and in the Middle Byzantine period, glass bracelets have been widely encountered in the Eastern Mediterranean area. Researches with regard to glass bracelets seen intensely within the boundary of the Eastern Mediterranean in the period of Early and Middle Byzantine and within the boundary of Eastern Mediterranean, the Red Sea and the Indian Ocean in the Islamic period have been conducted on bracelets seized on the excavations, the works have been dated according to the layer or taking the similar bracelets as model.

Cam Bilezikler/Glass Bracelets

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.C. 396

Bilezikler, tarihin farklı dönemlerinde ve farklı yerlerinde kesit, süsleme ve renk olarak çeşitlilik göstermektedir.

Bracelets have shown differences as section, decoration and color in different periods of history.

Göz Yaşı Şişesi Nedir?

Gözyaşı şişelerinin (urganterium) tarihi 3-4 bin yıl öncelere dayanmaktadır. Gözyaşı şişeleri, ölünün arkasından dökülen gözyaşlarının toplanıp ölüyle birlikte gömülmesinde kullanılan küçük ve genelde çok ince kaplardır.

Çeşitli hikayelere göre hasret çeken sevgililerin gözyaşlarını biriktirerek birbirlerine hediye ettikleri söylenmektedir. Bu şişeler bazı dönemlerde sembolik olarak bazı dönemlerde de gözyaşı biriktirmek için kullanılmıştır.

Camın Önemi

Antik cam eserlerin tarihi üzerine yapılmış bu kısa araştırma boyunca baskın olan tema, sanatkarları himaye eden varlıklı kimselerin oynadığı roldür. Cam, çoğu kez kralların himayesinde ve krala bağlı olarak faaliyet gösteren atölyelerde veya zengin müşterilerin gereksinimlerini karşılamak amacıyla üretilmiştir. Bununla beraber, ilk günden beri değerli taşlara ve insan eliyle yapılmış madeni eşyalara alternatif olarak üretilmiş ve kullanılmıştır.

What is Bottle of Tears?

The history of bottle of tears (urganterium) trace back to 3-4 thousand years ago. Bottle of tears are small and generally very thin containers used in burying together with the dead by collecting tears from mourners.

It has been said that the wistful lover collects their tears and give as a gift each other according to various stories. These bottles had been used as a symbolic in some periods and to collect tears in some periods.

The Importance of Glass

The dominant theme throughout this short research on the history of ancient glass work is the role that wealthy ones patronize the artisans. Glass had produced in workshops operating under the auspices of the king and or in order to meet the needs of wealthy clients. However, it has been produced and used as an alternative to the precious Stones and manmade items ever since the earliest times.

Koku Şişesi/Parfume bottle

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C 30 - A.D. 396

Roma Dönemi'nden itibaren, hemen hemen tüm cam eşyaların üretiminde taş, maden ve seramik eşyalar taklit edilmiştir. Bu nedenle camın yaratmış olduğu şaşırtıcı boyutlardaki ilginin anlaşılması biraz zor olmaktadır. Her ne kadar cam, yarı değerli taşların sahip olduğu yarı şeffaflığa, pürüzsüzlüğe sahipse de, onlar kadar dayanıklı değildi. Diğer taraftan gümüş para olarak kullanılmak üzere ise de, cam geçici değere sahip bir malzemedir. Ancak seramikle kıyaslandığında bazı olumlu özelliklere sahiptir. Kırıldığında toplanıp, tekrar eritilmesi ve işlenmesi mümkündür. Bunun yanı sıra camın, sıcak olduğu zaman dövülme kabiliyetine soğuduğunda ise bükülebilme kabiliyetine sahip olması, zanaatkarlara ustalıklarını sergileme olanağını vermiştir. Böylece değişik şekillerde, renklerde ve bezemede birçok parça üretilmiştir. Tatsız ve kokusuz olması nedeniyle depolama amaçlı kitaplar için de ideal bir malzemedir. Ağzı sıkıca kapandığında içine konmuş malzemeyi oldukça uzun bir süre muhafaza etmektedir. Diğerleriyle mukayese edildiğinde daha hafif olan camın aynı zamanda işlenmemiş olarak, bitirilmiş olarak veya ufak parçalar halinde nakil edilebilmesi de mümkün olmaktadır. Tekrar eritilip kullanılmak üzere bekleyen cam kırıntılarının aslında çok az değeri vardır; fakat yetenekli cam üreticilerinin ellerinde ticari ve kullanım değeri yüksek olan cam eşyalara dönüştürülmekteydiler.

Antik Dönem'de ticarete konu olan cam, bu nedenlerle bazı özel amaçlara hizmet etmekteydi ve örneğin değerli madenlerin taşınmasında söz konusu olan bazı tehlikeler cam için geçerli değildi.

Tüm Antik Çağ boyunca camın çok cazip bir malzeme olarak karşımıza çıkmasının nedeni, hiç şüphesiz bu pratik özelliklerinden kaynaklanmaktadır; fakat aynı zamanda insanoğlu tarafından keşfedilmiş yapay bir malzeme olmasıyla da ilişkilendirilebilir. Camın sırrı hammaddeyi ürettikten sonra buna çekici, fakat oldukça da kullanışlı bir biçim verebilecek uzman yeteneklere gerek olmasında yatmaktaydı.

Gözyaşı şişeleri, ölüye duyulan sevgi ve özlemin göstergesi olarak kabul edilmiştir.

Bottles of tears have been accepted as an indicator of love and longing for the dead.

Stone, metal and ceramic wares have been imitated in the production of almost all types of glassware since Roman Period. Therefore, it is a little difficult to understand the interest in the amazing sizes that glass has created. Although glass has semi transparency and smoothness that semi-precious stones has, it is not as resistant as them. On the other hand, it is also possible to use as silver coin, glass is a material with a temporary value. However, it has some positive features when compared to ceramic. When it is broken, it can be remelted and processed. As well as it has the ability to be beaten when it is hot and has the ability to be twisted when it is cold, it allows the artisans to exhibit their mastery. Thus, many parts were produced in various forms, colors and decorations and also are an ideal material for books to store due to being odourless. When its mouth is closed tightly, it has protected the material that put it inside quite a long time. The glass which was lighter when compared with other, was possible to be transported as not processed but finished or in small pieces. Broken glasses waiting for being remitted and used again had actually very little value; but they were converted into glassware of which commercial use was high.

Glass subjected to trade in Ancient was to serve some special purpose for these reasons and for example, certain hazards in the transportation of precious metals were not valid for glass

The reason that we have encountered glass as a very attractive material all throughout Ancient Age results from undoubtedly from these practical features, as well as it can also be linked to an artificial material discovered by human. The secret of the glass lay in the need for specialized skills to give attractive and useful form after producing the raw material.

Roma Dönemi'nde cam üfleme tekniğinin geliştirilmesi, bu özgün endüstrinin ürünlerine bu dönemde halkın da ulaşmasını sağlamıştır. Böylece cam lüks bir malzeme olmaktan çıkmıştır; ancak varlıklı kişilerin kaliteli parçalara karşı olan beğenisi süregelmiştir. Bu nedenle camın toplumsal sınıf farklarını ortadan kaldıran önemli bir malzeme olduğu söylenebilir. Camın Roma Dönemi'ne tarihlenen tüm arkeolojik yerleşimlerde bulunması, Roma İmparatorluğu'nun birbirinden tamamen farklı coğrafi bölgeleri ve sosyal öğeleri arasındaki açığı kapamadaki rolünün en iyi kanıtıdır.

The development of glass blowing techniques in the Roman Period had enabled people to access the products of the unique industry in that Period. Therefore, glass material was no longer a luxury material; but the appreciation of wealthy people against the quality items have been continued. Thus, it can be said that glass is an important material to remove social class differences. The presence of glass in all archaeological sites dating from the Roman Period is the best evidence of its role in closing gap between geographic regions and social elements completely different from each other of Roman Empire.

Gözyaşı Şişesi/Tear Bottle

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Madenden Yapılan Eserler/*Works Made Of Metal*

Mermer Erkek Heykel Parçası

Men Marble Statue

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Tarihin en eski sayfalarında bile olan heykel ve heykeltçilik hakkında çok fazla sayıda yapılan araştırmaya rağmen ilk heykelin kimin tarafından ve ne zaman yapıldığı hakkında bir bilgi yoktur.

Despite the large number of research conducted about the statue and sculpture, even present in the oldest page of history, there is no information who made the first statue and when it was sculpted.

Haçların Tarihi

Türkçede kullanılan ve Hıristiyanlığın simgesi sayılan haç kelimesinin aslı Ermenicedir ve birbirini dikey olarak kesen iki çizgiden oluşan şekil; istavroz, salıb anlamına gelmektedir. Başlangıçta köleler için uygulanan bir işkence aleti olan haç, süreç içerisinde artık Hıristiyanlar için bir Roma işkence aletine indirgenmekten çıkmıştır. Bu kavram ahşaptan, metalden vb. maddelerden yapılan, üzerinde haça gerilmiş İsa figürünün bulunduğu haç için kullanılmaktadır.

History of the Cross

The original meaning of the cross that is used in the Turkish and is considered the symbol of Christianity is Armenian ve figüre which is composed of two lines crossing each other vertically means crucifix. Cross which was an instrument of torture applied to the slaves initially was no longer considered an instrument of Roman torture for Christians. This concept has been used for the cross that the figure of Crucifixion of Jesus is present made of from wood and metal.

Heykelcikler Nasıl Ortaya Çıktı?

Heykelciliğin tarihi en eski zamanlara kadar gider. Dünyanın belli yerlerindeki kazılarda mermer, ağaç, taş, pişmiş toprak, maden gibi çok çeşitli malzemelerden oluşturulmuş heykel ve heykelcikleri görmek mümkündür.

Tarihi çok eski olduğu bilinen heykel ve heykelciliği yaygınlaştıran asıl sebep, inançtır. Çeşitli devirlerde yaşamış insanların tapındıkları ve ilah tanıdıkları şeylerin ağaç, taş, maden üzerine işlemeleri ve ibadetlerini bunlara karşı yapmaları, heykel ve heykelciliğe cemiyet hayatında geniş yer verilmesine yol açmıştır. İlk Çağ topluluklarında sanatçılar genellikle bir geleneği devam ettirir. Ortaya konan eser, toplumun ortak malı olarak kabul edilir. Dolayısıyla eserler sanatçıları değil üretildikleri kavim ve toplulukların adıyla anılırlar. Heykelcilik tarihinde en çok şu konular betimlenmiştir: mitolojik kahramanlar, tanrı ya da tanrıçalar, sanat yapıtlarının kopyası, figürler, masklar, hayvanlar, karışık yaratıklar ve gündelik yaşama ilişkili figürler.

How do Sculptures Emerge?

Sculpture's history traces back to ancient times. It is possible to see statue and sculpture created from a variety of materials such as marble, wood, stone, terracotta, and metal in excavation in a certain place of the world. The main reason for popularizing statue and sculpture of which history is known their history very old is faith. The people who lived at various periods engraved the worshipped things and God that they considered and worshipped against them, these causes to give wide publicity to statute and sculpture in community life. Artists in the First Age had generally continued a tradition. The work that is revealed is regarded as the common property of society. Therefore, the works are remembered not with the artists but with the tribes and communities that it is created. The most depicted topics in the history of sculpture are as follows: mythological heroes, gods or goddesses, copies of artwork, figurines, masks, animals, mixed creatures and figures related to daily life.

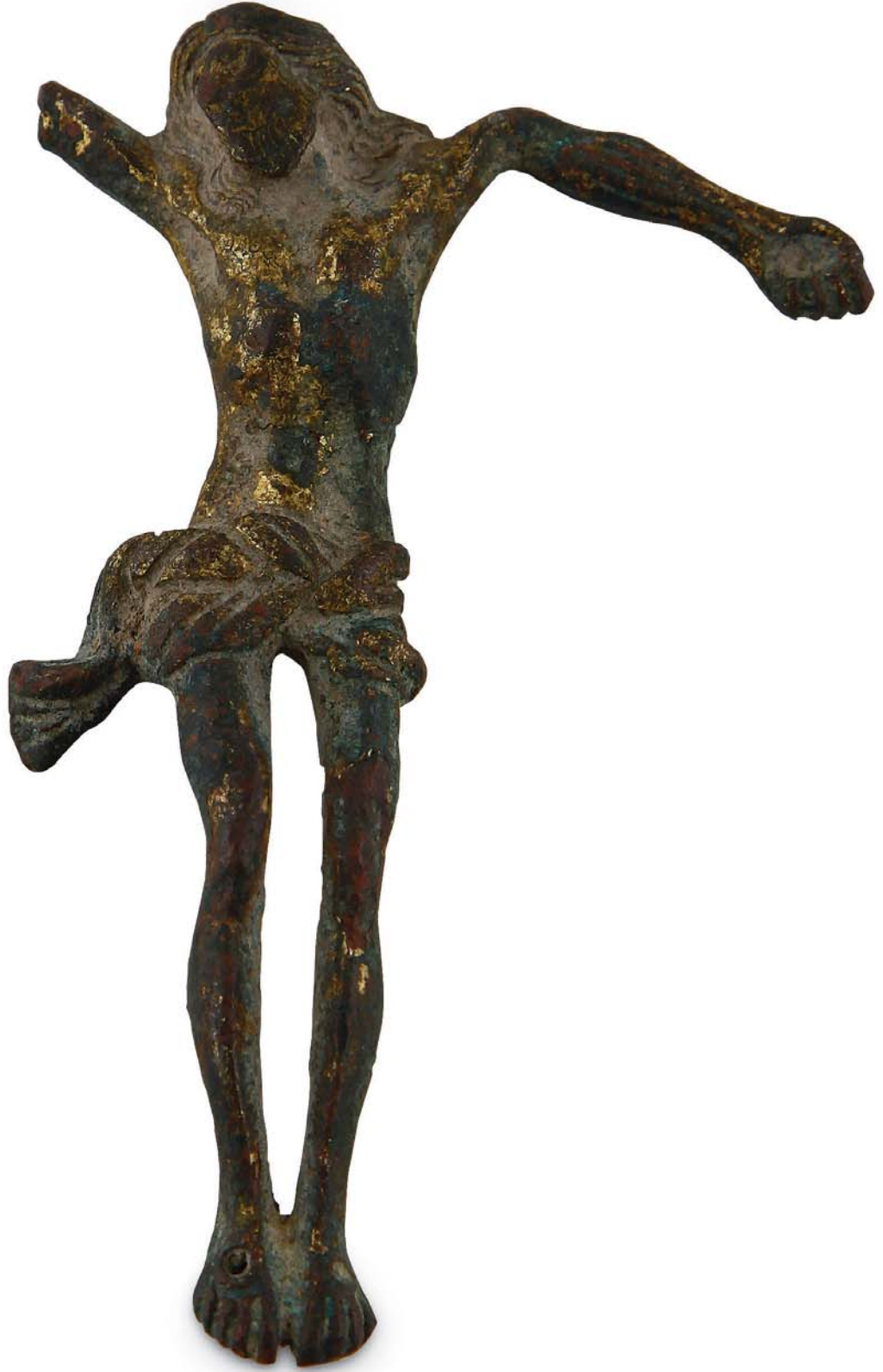
Bronz Kadın Heykelciği/Bronze Woman Statue

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Bronz Erkek Heykelciği/Bronze Man Statue

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Bronz Hz. İsa Heykelciği

Bronz Jesus Statue

Doğu Roma Dönemi M.S. 396 - M.S. 1453

Eastern Roman Period A.D. 396 - A.D. 1453

Posta Mühürlerinin Tarihi

Posta damgaları, mühürleri, pulları bir tür o topraklara hakim olan devletlerin egemenlik tapularıdır. Bu belgeler devletlerin siyasal durumları ile yakından ilgilidirler. 1800'lerin başında dünyada posta damgaları yerini posta pullarına bıraktığı görülür. Pullarda genellikle ülkede yönetimde bulunanların resimleri bulunurdu. Bu bakımdan da posta pulları ve damgaları o beldenin kimin toprağı olduğunu kanıtlayan bir mülkiyet belgesidir. Bizde ilk posta pulu 1863'de Sultan Abdülaziz'in saltanatı döneminde kullanılmaya başlanmıştır.

Küpenin Tarihi

Kulağı süsleme güdüsünün evrensel simgesi olan küpelerin ilk örnekleri sade halka süslerdi ve kadına özgü bir takı olarak kabul edilirdi. Anadolu'da 3.yy'a ait Troia II, Alacahöyük ve Eskiyaapar küpe buluntuları form ve teknik üstünlüğü bakımından, o dönemi kanıtlayan belge niteliğindedir.

Mührün Tarihi

Mezopotamya'da gerçek anlamda ilk mühür örnekleri Hassuna ve Samarra Dönemleri'nde başlanan üzerleri mühür gibi kazınmış saplı pendentifler ile görülmüştür. Bu pendentifler başlangıçta düğme özelliği taşıırken üzerlerinde mühürlere benzer geometrik desenler barındırıyordu. Bir başka görüşe göre, mühürlerin öncüsü genellikle kolye olarak kullanılan amuletlerdir. Mühürlemede kullanılan ilk araçlardan olduğu kabul edilen amuletlerin yanı sıra parmak basmak da aynı amaçla kullanılmıştır. İlk olarak Ras-Sa ra (IV. ta-

History of Post Mark

Postmarks, stamps, seals are a kind of sovereignty title of the states that dominate the land. These documents are closely related to the political situation of the state. It is seen that postmark had left its place to postage stamp in the world in the early 1800s. The pictures of those who were in the management of the country were generally present. In this respect, post mark and postage stamps were a property document that proves who the owner of the territory is. The first postage stamp has been used during the reign of Sultan Abdulaziz in 1863.

History of Earrings

The first example of earrings, which is the universal symbol of the motive of ear ornament were simple circle ornament and was considered feminine jewellery. Troia II, Alacahoyuk and Eskiyaapar earring findings belonging to 3rd century in Anatolia are documentary evidence proving that period in terms of form and technical superiority.

History of Seal

The first truly seal samples in Mesopotamia had been seen with pendant handle engraved like seal over them started in the Periods of Hassuna and Samarra. These pendants had button feature initially and they contained similar geometric patterns like seals on them. According to another View, the Pioneer of the seal is amulets generally used as necklace. Amulets which are considered as the first tool used in Sealing as well as putting thumbprint were used for the same purpose. Stamp seals seen around B.C 7000 in Rassara (in

Kurşun Posta Mühürü

Lead Postage Stamp

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C 30 - A.D. 396

bakasında) ve Bougras'ta (IIV. tabakasında) yaklaşık M.Ö.7000'lerde görülen damga mühürler yazıdan önce keşfedilmiştir.

Yüzüklerin Tarihi

Eski çağlarda yüzük genellikle altından, kimi zaman da o çağlarda çok değerli bir maden olarak kabul edilen demirden yapılırdı. Bu dönemlerde üzerlerinde mühürler bulunan yüzükler çok yaygındı. Bunlar papirüs ya da parşömen üzerine yazılmış belgeleri damgalamak için kullanılırdı. Ayrıca yüzüğün, takan kişiler için egemenlik ve gücü yansıtan simgesel bir önemi vardı.

Rölikerlerin Tarihi

Röliker, rölikerlerin saklandığı kutu olmakla birlikte neredeyse her türlü maddeden yapılabilmektedir. Rölikerlerin mermer ya da kireç taşı ile yapılmış olanları çatı şeklinde kapağa sahip olup lahit foruma benzetilene imal edilmekteydi. Diğer malzemelerle üretilen rölikerler ise daha çok dikdörtgen, kare, oval ya da kilise maketi şeklinde üretilmekteydi. Genellikle sade olan eserlerde kimi zaman bir bezeme malzemesi olarak haç kullanılmıştır.

the IV layer) and Bougras (in the IIV layer) had been discovered before the invention of writing.

History of Rings

In ancient times, ring was generally made of golden, and sometimes was made of iron considered as a valuable metal at that time. Rings were commonly found in this period on seals. These were used to stamp the papyrus or parchment. The ring had also a symbolic significance reflecting sovereignty and power for those wearing a ring.

History of Reliquary

Reliquary is the box that reliquaries are kept and can be made from almost any material. Those reliquaries made of marble or limestone had cover in the form of roof and had been produced to simulate the sarcophagus forum. Whereas reliquaries produced with other materials had been produced in the form of rectangular, square, oval or church model. The cross had been used as a decoration material in the works which were often simple.

Ahşap ve Bronzdan Yapılma Haç
Cross Made of Wood and Bronze

Doğu Roma Dönemi M.S. 396 - M.S. 1453
East Roman Period A.D. 396 - A.D. 1453

Bileziklerin Tarihi

Anadolu tarihinde önemli bir yeri olan Çatalhöyük'te yapılan kazılarda elde edilen taş bilezikler, bugün müzelerde günümüz insanıyla buluşuyor. Başlangıçta dinsel ve törensel anlamı olan takıların daha sonraları, süslenme ve kendini güzel gösterme amacıyla kullanılması sonucunda takılar değişik şekil ve malzemelerle yapılmış. İlk bilezikler daha çok deniz kabukları, kemik ve küçük taşlar gibi doğal malzemelerin dizilmesiyle elde edilmiş. Bazı araştırmacılar bu tip malzemelerden yapılmış bileziklerin çıkarttığı seslerin, ayinlere daha gizemli bir hava kattığını düşünür.

History of Bracelets

Stone bracelets obtained during excavations at Catalhoyuk which is an important place in Anatolian history meet with today's people in the museum. Jewellery had initially religious and ceremonial meaning and as a result they were used for decoration and to glorify himself/herself, jewellery had been made with different shapes and materials. First bracelets had been obtained mainly by aligning of natural materials such as shells, bones and small stones. Some researchers think that the sound of the bracelets made from such materials mystifies the sacraments more.

Koç Başlı Demir Bilezik
Ram Headed Iron Bracelet

Urartu Dönemi M.Ö. 900 - 600
Urartu Period B.C. 900 - 600

Altın Diadem ve Ağız Bantları / Golden Belt and Oral Strips

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Altın Diademler Nereden Gelir?

Diadem, Antik dönemde kralların sahip oldukları otoriteyi göstermek için başlarına bağladıkları, bir düğümle sona eren ve omuzlara inen iki şeritten oluşan beyaz kurdelelerdir. Bir statü olarak kullanılır. Yönetim katındaki idareci kişiler bu diademlerle statülerini belirler. Ayrıca altından da yapılıp, değerli taşlarla üzeri bezenenleri de vardır. Diadem'in anlamı zaman içerisinde genişlemiş ve genellikle başa takılan çember şeklindeki tacı ifade etmek için kullanılmaya başlanmıştır. Diadem, aynı zamanda kadınlar tarafından yarım taç şeklinde başın ön kısmına takılan bir (tiara olarak da adlandırılır) ziynet eşyasının da adıdır.

Where Do Gold Diadems Come From?

Diadems are white ribbons that the kings tied on their heads to show that they have the authority in Ancient times, ending with a final knot and consisting of two strips descending to the shoulders. It used as a status. Administrative people on the management determined their status with these diadems. They were also made of gold; there were also diadems of which tops were decorated with precious stones. The meaning of the diadem has expanded over time and has often been used to refer to the crown in the form of circle fitted to the head. Diadem is also the name of jewellery (it is also called a tiara) pinned to the front of the head in the form of half-crown by women.

Kurşun Ağırlıklarının Tarihi

Roma Dönemi'ne ait kurşun ağırlıklarında terazilerde kullanılan Roma yazıları ve kral figürleri yer alıyor. Gökçebey ilçesinde rastlanan bulguların bölgede 2000 yıl önce medeniyetlerin yaşadığını ve bu medeniyetlerin ticaretle uğraştıklarının göstergesidir.

History of Lead Weights

Roman writings and king figures used in scales are found in lead weights belonging to Roman Period. The findings encountered in the district of Gokcebey are an indication that the civilization lived in the region 2000 years ago and they engaged in trade.

Gökçebey Üçburgu'da yapılan kurtarma çalışmasında çıkmıştır. Gümrükte nakledilen eşyaları tartmada kullanılır.

It is found in rescue work carried out in Gokcebey Ucburgu. It is used to weigh goods transported in Customs.

Kurşun Ağırlık/Lead Weight

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Kurşun Ağırlık/Lead Weight
Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Türklerin Kullandığı Temrenler (Ok Uçları)

A) Kemik Temren: Yapılan ilk etkin temrenlerdir. Kemikten teşekkül edildiği için zırh delmede başarısızdır. Fakat yapımı ucuz olduğundan Ortaçağ Avrupası'nda bile kullanılmıştır.

B) Bakır Temren: Demir olduğu için kemikten daha etkilidir.

Arrowheads Used By the Turks

A) Bone Arrowhead: It is the first active arrowhead used. It is unsuccessful to make a hole in the armour due to being made of bone. Since it is cheap to produce, even it has been used in Medieval Europe.

B) Copper Arrowhead: It is more effective than iron due to it is iron.

Bronz Ok Ucu/Bronze Arrowhead

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396

Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Taş El Baltası

İlk baltalar Eski Taş Çağı'nda üretilmiştir. Odun ya da başka maddeleri parçalamak için kullanılan bu araç, insanlığın biçimlendirdiği ilk ve en önemli aletlerden biridir. İlk örneklerden olan el baltaları, yarmak, vurmak, kazmak, ezmek, kesmek, parçalamak için elde taşınan çok amaçlı araçlardı. Sapsız olduklarından bu isimle anılırlar.

Stone Hand Axe

The first axes were produced in the Old Stone Age. This tool used to break down wood or other materials is one of the first and most important tool that mankind gives shape. Hand axes, one of the first examples, were multipurpose instruments carried in the hands to split, hit, dig, crush, cut, and break into pieces. They are called by this name because they are shaftless.

Taş El Baltası/Stone Hand Axe

Tunç Çağı M.Ö. 5500 - M.Ö. 1200
Bronze Age B.C. 5500 - B.C. 1200

Taş Fossil/Stone Fossil

Paleolitik Çağ M.Ö. 600.000 - 10.000
Palaeolithic Age B.C. 600.000 -10.000

Bronz Tıp Aletleri

Antik Dönem’de diyet ve ilaç tedavisine yanıt alınmayan durumda cerrahi müdahaleye başvurulabileceği görüşü hakimdi. Hekimler bu yüzden öncelikle bu tedavi yöntemlerini deniyor, ancak bunlardan sonuç alamazlarsa cerrahi uygulamalarda bulunuyorlardı. Hastalığın tahribatının giderilmesi çabaları genişletici, kazıyıcı, delici, kesici, dağlayıcı tipte tıp aletlerin yapımına ve kullanılmasına neden oldu.

Bronz Tıp Aletleri/Bronze Medical Appliances

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

Bronze Medical Appliances

In cases diet and drug therapy did not respond to the treatment in Ancient Time, the view of surgical intervention that might be applied was widespread. The physicians were trying such treatment primarily, but if they could not take any result from these, they were performing the surgical practice. The efforts to eliminate the disease injury caused making and using medical instrument such as expander, scarificator, penetrating, cutter, etching agent.

Bronz Tıp Aletleri/Bronze Medical Appliances

Roma Dönemi M.Ö. 30 - M.S. 396
Roman Period B.C. 30 - A.D. 396

etnografik eserler

ethnographic artifacts

Etnografya (budun betimi, kavmiyat), kavimleri karşılaştırarak inceleyen, kültür oluşumlarını araştıran, kültür bilimidir. Yunanca ethnos ile graphein kelimelerinin birleşmesinden meydana gelmiştir. İnsanın toplumsal varlığını niteliksel ve niceliksel olarak inceler. Bu incelemeleri alan çalışmasına göre gerçekleştirir.

Kültür ve Turizm Bakanlığı Yönetmeliği'ne göre ülkemizde etnografik eser kapsamına giren eserler şöyle tanımlanır: Günümüzden yüz yıl öncesine kadar olanlar hariç, halkın hayat tarzını, dönemin sosyal, teknik ve ilmi özellikleri ile kültürünü temsil eden araç ve gereçler dâhil bilim, kültür, din ve mihaniki sanatlarla ilgili, belge değeri bakımından korunması gerekli insan yapısı taşınırları.

Ethnography (tribe, eponym) is a culture science which examines the tribes by comparing and which investigates the formation of culture. It originates from merging of the Greek Word ethnos and graphein. It examines the social existence of human as qualitative and quantitative. It carries out such examinations according to field studies.

The works falling within the scope of ethnographic work in according to the Ministry of Culture and Tourism are defined as follows: Ones except for up to a hundred years ago, man-made immovable required to be protected in terms of document value with regard to science, culture, religion and mechanical arts including tools and materials representing the life style of the people, social, technical and scientific features of the period.

Etnografik Eserler/*Ethnographic Artifacts*

Ağızdan Dolma Tabanca /20.yy *Muzzleloader/20th century*

Tabanca adı Farsça'da avuç içi anlamında kullanılan Tabance kelimesinde gelir. İngilizler Pistol, İtalyanlar Pistola ve Ruslar Pistalet derken, Osmanlı da Piştov adını kullanmıştır.

The name of gun originates from the word Tabance used in the meaning of handful in the Persian language. While it had been used by English Pistol, Italians Pistola and Russians Pistalet, the Ottomans had used the Pistov name.

Tabancalar ve Tüfekler

İlk kez 1200'lü yıllarda Çin'de kullanılan silahlar, 14.yy ile birlikte Avrupa'da top atan silahlar yapılmaya başlandıysa da daha kullanışlı hale gelip savaşlarda boy göstermesi 17.yy'ı bulmuştur. 17.yy'ın başlarında tabancalar önemli hale gelmiş ve yüzyılın ortalarında ise çakmaklı ve çarklı tüfekler yerini almıştır. Tarih boyunca savaşların kazanılmasında büyük rol oynayan tabanca ve tüfeklerin hegemonyası başlamıştır.

19.yy ve 20.yy'da Tabancalar ve Tüfekler

1800'lerin ortalarında Amerika ve İngiltere her türlü kuyruktan dolmalı silahlarda büyük gelişmeler kaydetti. Tüm ülkelerin de benimsediği silahlar önce 1880'lerde yarı otomatik ve art arda ateş edebilen silahlar olarak üretildi sonra da 1890'larda makinalı tüfeğin buluşu gerçekleşti.

Guns and Rifles

Weapons used in the 1200s for the first time appeared in the wars in 17th century making it handier even artillery began to be made. In the early 17th century, the guns have become important has replaced the flintlocks and wheel guns in the middle of the century. Throughout history, the hegemony of guns and rifles playing a major role in winning of the wars has begun.

Guns and Rifles in the 19th and 20th Century

America and Britain have made progress in all kinds of breech-loaders in the mid-18th and 20th century. Guns that all countries adopted were produced as a semi-automatic and guns can fire repeatedly in 1880s, then the invention of the machine gun realized in 1890s.

Dünya Savaşları, Tabancalar ve Tüfekler

1.Dünya Savaşı döneminde otomatik dolan ve teklemeyen yarı otomatik silahlar ile ciddi deneyler yapıldı. 1.Dünya Savaşı'na yetişemese de bu dönemde hafif makineli tüfekler ve tam otomatik tüfekler geliştirildi. Ülkelerin silahlı kuvvetlerinin benimsemesinden sonra otomatik tüfekler 2.Dünya Savaşı'nın ardından kabul görüldü. Bununla birlikte metal kartuşlu mermilerin gelişimi de büyük bir çığ atlattı. Zaten 1900'lerin başından sonra silahlarda çok ciddi gelişmeler olmamıştır.

Amerika'da üretilen, 19.yy ve 20.yy'da sık kullanılan avuç içi tabancalar, kolayca avuç içine sığıdığı ve yakın mesafede nefsi müdafayı kolaylaştırdığı için binlerce adet satmıştır.

Türk Tabancası

İlk olarak 1940'lı yıllarda Nuri Kılıgıl'in yaptığı Nuri tabancalarıyla Türkiye ilk tabancasını yapmış oldu. Daha sonraları üretimi durdurulan Nuri tabancalarından sonra MKE 1950 yılında Kırıkkale tabancalarını üretmiş ve bu günlere gelmiştir.

1986'dan günümüze kadar MKE'de bir sürü patlama gerçekleşmiştir. Özellikle 1997'de gerçekleşen patlama, tüm dünyada yankı uyandırmıştır.

Barutlukların Tarihi

Barut, Çin'de bulunmasından sonra 15.yy'da Avrupa'ya yayılan ve ateşli silahların başlamasını sağlayan bir patlayıcı maddedir. İnsanlar barutu muhafaza edebil-

**Çift Namlulu, Sedef Kakma
Kabızlı Tabancı /20.yy**

*Double Barreled, Mother of Pearl
Inlaid Gripped Gun/20.yy*

Demir Toplu Tabanca /20.yy
Iron Revolver /20th century

The World Wars, Guns and Rifles

Serious experiments were conducted with automatic weapons automatically filled and not misfiring during the 1th World War. Light machine guns and fully automatic rifles were developed in this period even not to reach the 1th World War. After the adoption of the armed forces of the countries, the automatic rifles were accepted after the 2nd World War. However, the development of large metal cartridge projectiles stepped into a new age. It has not been very significant developments after the early 1900s.

Handful of guns which were produced in America and which were often used in the 19th and 20th century had sold thousands of pieces

to fit into the palm and facilitates self-defence in close range.

Turkish Gun

Turkey has made its first gun with Nuri's guns that Nuri Kılıgıl made in 1940 for the first time. After Nuri's guns of which production was stopped later, MKE (Machinery and Chemical Industry Corporation) produced Kırıkkale guns in 1950 and has come to these days.

A lot of explosion occurred in MKE from 1986 to today. Especially the explosion took place in 1997; it has repercussions all over the world.

History of Flasks

Gunpowder is an explosive substance spreading to Europe and ensuring the starting of firearms after the

mek için de farklı tip barutluklar kullanmışlardır.

Barutluk ise 15.yy'dan 19.yy'ın ortalarına kadar sıkça kullanılan ateşli silahlarda, barutu saklamak için kullanılan kaplara verilen isimdir. Genelde yüreğe benzetilen şekillerde olan barutluklarda Kafkasların veya Osmanlıların bambaşka tasarımlarını görmek de mümkündür. Üstü işlenmiş tasarımlara sahip barutluklar genelde ahşap, boynuz, pirinç deri, metal ve gümüş gibi maddelerden yapılmıştır. Ayrıca ipiyle omuzda taşınan ve belde kullanılan çeşitleri vardır.

discovery in China in 15th century. People have used different types of flasks in order to keep gunpowder.

Whereas flask is the name given to the containers used to keep gunpowder in firearms commonly used from 15th century to mid-19th century. It is possible to see completely different designs of the Caucasus or Ottomans in the flasks which are generally likened to heart. Flasks having designs of which top are graved have been generally produced from materials such as wood, horn, brass skin, metal and silver. It also has varieties carried on the shoulder with rope and used on the waist.

Tüfekte devrim yaratan makinalı tüfeğin icat edilmesinden yaklaşık 25 yıl sonra Dünya Savaşı başladı.

After nearly 25 years with the invention of the machine rifle revolutionizing in the rifle , the World War began.

Barutluklar / 20.yy
Barutluklar / 20.yy

Kılıçların Tarihi

Çok uzun yıllardır kullanılan kılıç, ilk olarak M.Ö. 3500'lü yıllarda Tunç Devri ile birlikte insanlar tarafından kullanılmaya başlandı. Önceleri daha küt olan kılıçların sonraki zamanlarda uçlarının ve yanlarının daha keskin bir hal aldığı görürüz. M.Ö. 1100 yılında Demir Çağı'nın başlamasıyla da kızgın demiri döverek keskinliği ve inceliği kazanan kılıçlar çok daha işlevsel bir hale gelmiştir. Romalılar adına Gladius derken, Japonlar Katana, Türkler de Yatagan ismini kullanmış ve kendilerine özgü kılıçları üretmişlerdir. Kılıçlar genelde bele asılarak kullanılırken, bazen kemer ile omuzda ve savaş durumlarında ise atın üstündeki kayışa takılı olarak kullanılmıştır.

Dünya Savaşı ve Kılıç

Dünya üzerindeki neredeyse tüm topluluklar kılıç üretmiş hatta bazıları üretim merkezleri bile kurmuşlardır. Özellikle Sanayi Devrim'inden sonra çok daha kaliteli üretilen kılıçlar, bugün az da olsa üretimleri hala devam etse de kılıçlar 19.yy sonu ve 20.yy'ın başından itibaren çok daha az kullanılıp özellikle 1.Dünya Savaşları'nın başlangıcından itibaren yerini ateşli silahlara bırakmıştır.

17.ve 18.yy'da Avrupa'da kullanılan ince tip kılıçlar özellikle düellolar için ideal kılıçlar olup, günümüzdeki eskrim sporunu başlatan kılıçlar olmuşlardır.

Ahşap Saplı Düz ve Enli Kılıç/20.yy
Scimitar With Wooden Shaft / 20th century

History of Swords

Sword used for many years has begun to be used by people with Bronze Age in B.C 3500s. Points and sides of swords have become sharper compared to previous years. Swords obtaining sharpness and fineness by beating hot iron with the beginning of Iron Age in B.C 1100 have become a much more functional. It is called Gladius by the Romans, Katana by Japanese, Yatagan by Turks and they have produced their own swords. While swords were often used by hanging back, sometimes with belt on the shoulder and affixing to the belt top of the horse in war time.

World War and Sword

Almost all communities in the World have produced sword, even some of them have established production centers. Especially after the Industrial Revolution, swords which are produced much better quality have still continued even a little to be produced, swords have been produced much less from the late of 19th century and from the beginning of 20th century and have left its place to firearms since the beginning of the 1th World War.

Thin type sword used in Europe in 17th and 18th century has particularly become ideal for duels and has initiated fencing sports today.

Cam - Demir Lüküs /20.yy
Glass - Iron Kerosene Lamb /20th century

Gaz Lambaları Tarihi

Çok eski çağlarda insanlar gecenin karanlığından kurtulmak için bazı çareler aramışlardır. İlk insanlar mağaralarda çıra ve odun parçaları yakıyorlardı. Böylece, hem çevrelerini aydınlatıyorlar, hem de soğuk havalarda ısınyorlardı.

Çağlar geçtikçe insanlar aydınlatma konusunda bazı yenilikler yaptılar. Mesela Eski Yunanlılar sadece reçineli ağaçların dallarını yakmakla kalmıyorlar, aynı zamanda yağ kandilleri, içinde yağ ve balmumu bulunan fenerler de yakıyorlardı. Bu fenerlerin etrafı, cam yerine yarı şeffaf boynuz tabakaları, hayvan mesanesi zarı, yağa batırılıp şeffaf hale getirilmiş bez gibi şeylerle çevrilmişti. Böylece, rüzgârın alevi söndürmesinin önüne geçilmişti. Eski Yunanlılar ve

History of Kerosene Lamb

People in ancient times had searched some remedies to get rid of the darkness. The first people were burning firewood and wood pieces. Thus, they were both illuminating their environment and getting warm in cold weather.

People have made some innovations on illumination as the century passes by. For example, the Ancient Greeks were not only burning branches of resinous trees but also were burning lantern containing oil and wax inside of oil candles. Around of these lanterns had been surrounded by things such as semi-transparent animal horns, animal bladder membrane, cloth becoming transparent dipped into oil. Thus, wind was prevented to extinguish the flame. Many candles and lanterns made of terracotta, bronze, glass and other materials remaining from Romans

Romalılar'dan bugüne kadar kalan pişmiş topraktan, tunçtan, camdan ve diğer maddelerden yapılmış birçok kandil ve fener her sınıf halkın ışık yakıp evini aydınlatmış olduğunu göstermektedir. O çağların lâmbası içi çukur bir kap biçimindeydi. Bu kaplar, çok ince işlenmiş olabileceği gibi, bazen çok kaba da olabiliyordu. Kabın içinde yağa batırılmış bir fitil bulunurdu. Hristiyanlığın ilk zamanlarında dini âyinler sırasında aydınlatmaya büyük önem verildi. Haç veya harf biçiminde pek çok lâmba ve kandil yapıldı.

Ortaçağ'da aydınlatma aşağı yukarı bol reçineli ağaçların dallarını veya balmumuna bulanmış odunları meşale gibi yakmaktan ileri gitmiyordu. Şenliklerde, toplantılarda ışık tutmakla görevli kimseler bulundurulurdu. Sonraları meşaleler elde tutulmayıp duvarlara takıldı. Daha sonra da kandiller, balmumuna batırılmış meşaleler özel şekilde yapılmış şamdanlara yerleştirildi. Bugün XII. yüzyıldan kalma çok güzel bakır, tunç şamdanlar vardır.

Birçok alanlarda yapılan büyük gelişmelerin yanında aydınlatma konusunda XVIII. yüzyıla kadar pek önemli bir gelişmeye rastlanmaz. O çağlarda aydın-

to today have indicated that people from all strata illuminated their home. The lamp of that times was in the form of a hollow container. These containers could be processed very thin and sometimes could be very rude. A wick soaked into oil inside the container could be found. Great importance was given to illumination during religious ceremonies in the early times of Christianity. Many lamps and candles were made in the form of cross and letter.

Illumination did not go further than burning branches of plenty resinous trees or wood with wax like a torch. People who were in charge of shedding light on festivities and meetings were present. After then the torches were attached to the wall rather than keeping in the hand. Then lamps, torches dipped in wax were placed in a candlestick made in a special way. There are very nice copper, bronze candle sticks from remaining from XII century.

As well as the major advances made in many areas, it has not found very important development on illumination until XVIII century. In those times. All means that were used for illumination were not much different than the

Madenci Feneri / 20.yy
Davy Lamp / 20th century

Gaz Lambası / 20.yy
Kerosene Lamp / 20th century

latma için kullanılan bütün vasıtalar yukarıdakilerden pek de farklı sayılamaz. XIX. yüzyılda teknikte elde edilen ilerlemelerin yanı sıra aydınlatma alanında da büyük ilerlemeler kaydedildi. Gaz lâmbaları, havagazı lâmbaları, en son olarak da elektrik lâmbaları icat edildi. İlk elektrik cereyanı ile aydınlatma aracı ark lâmbasıdır. Daha sonraları Amerikalı mucit Edison elektrik ampulünü icat ederek aydınlatma konusunda elde edilen en büyük ilerlemeye ulaştı.

Eskiden şehirlerde sokakların, meydanların aydınlatılmasında karşılaşılan büyük zorluklar yüzünden, pek önem verilemezdi. Havagazı lâmbalarının çıkmasından sonra büyük şehirlerde sokaklara havagazı lâmbaları yerleştirilmeye başlanmışsa da bu çeşit lâmbalar hem pek fazla aydınlık vermiyor, hem de yakıp söndürülmesi bazı zorluklar doğuruyordu. Ancak elektriğin aydınlatmada kullanılmaya başlamasından sonradır ki şehirler daha bol ışıkla, daha kolay bir şekilde aydınlatılmaya başlandı.

abovementioned. As well as great advances have been obtained in technology in XIX century, great advances have also been made in illumination field. Kerosene lamp, air gas lamp, and the finally electric lamps were invented. The first electric current and illumination device are an arc lamp. Later, the American inventor Edison has reached the greatest progress achieved in lighting by inventing electric lamp.

It would not be given much importance due to great difficulties encountered in lighting of streets and

squares in cities in the past. After the emergence of air gas lamps, even air gas lamps began to be placed on the streets in major cities, such kind of lamps were both not giving much light and raising some difficulties in burning and extinguishing. After electric was introduced in lighting, the cities began to be illuminated with more light, more easily.

4 Ayaklı Bronz Kandil /19.yy
4 Legged Bronze Candle /19th century

Pirinç Kemer Tokası /20.yy
Brass Belt Buckle /20th century

İlk defa kemeri ve kemer tokasını bulan İskit Türkleri'nin o dönemlerde aslında birçok ilkin de sahibi oldukları söylenir.

It is said the Scythians Turks who found the belt and belt buckle for the first time have the owners actually many innovatives.

Pirinç Kemer /20.yy
Brass Belt /20th century

Tarihte Kemer ve Kemer Tokası

Antik Yunan ve Roma Dönemi'nde ilk kez görüldüğü söylene de, bir başka görüş kemerin İskit Türkleri tarafından bulunduğu. Özellikle Orta Çağ'da her yere yayılan ve popüler olan kemer ve kemer tokaları çok farklı tasarımlarla ön plana çıkmışlardır. Hatta daha da ilerleyip ayakkabıların üzerinde bile görebileceğimiz tokalar estetiğin en önemli parçalarından dı. Yıllar geçtikçe çok fazla sayıda ve çeşitte kullanılan kemer ve kemer tokaları, 1700'lerin sonunda Sanayi Devrimi'nin gelişimi ile çok sayıda üretilmiştir. İlk toka fabrikası da kurulmuştur. Günümüzde artık moda için kullanılan ve askeri tipteki kemerlerden de uzak olan yeni tip kemerler ve kemer tokaları kullanılmaktadır.

Belt and Belt Buckle in History

Even it is said to be seen for the first time in Ancient Time and Roman Period, another view is that the belt was found by the Scythian Turks. The belt and belt buckles spreading everywhere and becoming popular particularly in the Middle Age have come to the forefront in many different designs. Even more, buckles that we can see over the shoes were the most important pieces of the aesthetics. Over the years, belts and belt buckles used too much and in varieties have been produced in large numbers with the development of Industrial Revolution in the late of 1700s. The first buckle factory was also established. A new type of belts and belt buckles used for fashion today and being far away from the military types has been used.

Tarakların Tarihi

Tarağın tarihi, daha doğrusu insanın saçını düzeltip şekil verme ve etrafa güzel görünme arzusu, insanlığın çok eski zamanlarına değin uzanmaktadır. Öyle ki; plastiğin bilinmediği ilkel dönemlerde kemik yapımı, ağaç yapımı, özellikle gürgen taraklara rastlamak mümkündür. Daha eski dönemlerde ise, yani büyük atalarımızın dal parçalarıyla saç ve sakallarına şekil verdikleri düşünülmektedir. Sileks ve obsidiyen taşlarından yaptıkları kesici aletlerle ya da hayvan kemiklerini şekillendirip, saçlarını bir göl kenarında suyun aksinden faydalanarak düzelttikleri düşünülmektedir. O süreçten günümüze ahşap olanlar elbette ki kalamasa da arkeolojik kazılarda kemikten şekillendirilmiş taraklara rastlamak mümkün olmuştur. İlk kentleşme alanlarından biri olarak bilinen Çatalhöyük'te bulunanlar buna örnektir.

Tarih boyunca kişisel gereksinim eşyaları arasında en önemli malzemelerden sayılan tarak için çok farklı modeller üretilmiştir. Kısa veya uzun dişli olanları, sık veya seyrek dişli olanları, sırt kısmı kavisli ve bombeli olanları gibi birçok örnek mevcuttur. Eski Mısır'da yapılan örneklerde tarakların üzerine mitolojik kahramanların işlendiğini gözleriz.

History of Hair Combs

Hair combs, more precisely, tidying hair and shaping hair, desiring to look beautiful to the environment have a history dating back to very ancient times of humanity. Indeed, it is possible to see combs made from bone in the primitive period in which plastic was not known, wood, particularly hornbeam combs. In earlier periods, it is thought that our ancestors give shape to their hair and beard with a stick. It is thought that they tidied their hairs utilizing mirror image of water in lakeside with cutlery that they have made from flintstone or obsidian stones or shaping the animal bones. It has been possible to encounter the combs shaped from bones in archaeological excavations and of course, even those made of from wood have not remained from that period to the present. Those found in Catalhoyuk which was known as one of the first urbanization areas are the example to this one.

Many different models have been produced for the comb considered the most important materials among personal care products throughout history. There are many examples such as short and long toothed ones, thick or wide apart toothed or curved ones. We observed that mythological heroes were graved on combs in examples made in Ancient Egypt.

Pirinç Bit Tarağı/20.yy
Brass Lice Comb/20th century

Divitliklerin Tarihi

Mürekkeple yazı yazmaya yarayan yazı takımına verilen isim divitliktir. Mürekkep koymaya yarayan hokka, kalem koymaya mahsus kısmın baş tarafına perçinlenir veya vidalanırdı.

Hokkanın mandallı kapağı bulunurdu. İçine didiklenmiş, lika denilen ham ipek konulurdu. Mürekkep bununla karıştığı için dökülmezdi. Bu hokkalara kırmızı boya koymak için ikiye bölünenler olduğu gibi, iki hokkalı ve üç hokkalı olanları da vardı. Divit, sâhibinin mali durumuna göre; tene-keden, tunçtan, madenden, bazen da gümüşten yapılırdı. Bazılarının üzerleri taşlarla süslenirdi. Osmanlılar zamanında divit genellikle pirinç, bakır veya ceviz, abanoz, zeytin ve kuka ağaçlarından imal edilirdi. Pişmiş topraktan, gümüş, altın ve som balığı kemiklerinden yapılanlar olduğu gibi, demir üzerine gümüş ve altın kakmayla süslenerek yapılanlar da olurdu. Divitler genellikle kuşak arasına sokularak taşınırdı. İhtiyaç duyulduğunda bunları kavga esnasında bıçak gibi kullananlar da olurdu. Divitin kalem koymaya mahsus sapının uzunluğu genel olarak 25

cm kadardı. Buna rağmen muhtelif boyda olanları da vardı. Eskiden divit yapan esnaf, geçimini bu işi yapmakla sağlardı. Üsküdar'da Kazasker Ahmed Efendi adını taşıyan mahalle eskiden divitçiler olarak anılırdı. Orası Divitçiler Çarşısı olduğu için bu ismi almıştı. Meşhur divitçiler, yaptıkları divitlere isimlerini kazırlardı. Çok sanatkarane yapılanları makbul sayılır ve yüksek kıymetle satılırdı.

Tanzimat'tan sonra kıyafetin değiştirilmesi, arasında saklandığı kuşağın kullanılmaması yüzünden divite itibar gittikçe azaldı. Dolma kalemin bulunmasıyla da tamamen ortadan kalktı. Sanat incelikleri taşıyan kıymetli divitler bugün müzelerde muhafaza edilmektedir.

History of Inkwell

Inkswel is the name given the writing tool bein useful for writing with ink. Inkstand for putting ink inside was fastened or screwed the head section for the purpose of putting pen.

There was fastener cover of the inkstand. Shredded, raw silk which is called fixative was put inside it. Ink were not poured since it was mixture with this. There were double

inkstand and triple inkstand such as ones divide into two in order to put red pain on the inkwell. Inkwell was made from tin, bronze, metal and sometimes from silver according to the owner's financial situation. Some of them were decorated with stones. The inkwell was generally made of from brass, copper or walnuz, ebony, olive and skittles wood in the Ottoman era. It would be made of those made of silver and gold inlaid iron as well as those made of terracotta, silver, gold and the bones of salmon. Inkwells were usually carried by inserting between belts. When needed, there were also those using as a knife during a fight. The length of the handle of the inkwell to put pen was generally 25 cm.

Despite this, there were also in various sizes. The handicraftsman who used to make inkwell once would make a living doing this job. Neighbourhood bearing the name of Kazasker Ahmed Efendi in Uskudar were called inkwell makers once. That place had received this name because of the presence of Inkwell Makers Bazaar. Famous inkwell makers used to dig their name on the inkwells that they made. Those made in a very artful way were considered acceptable and sold with maximum value.

Changing of clothes of the Tanzimat Reform Era, inkwell reputation gradually diminished due to not being used the belt that it was kept. It was completely disappeared in the discovery of the fountain pen. Precious inkwells carrying the delicacy of art have been kept in museums today.

Dirhemlerin Tarihi

Osmanlı Dönemi'ndeki ölçü birimleri, Osmanlı İmparatorluğu'nda kullanılan ve Türkiye Cumhuriyeti'nde de kullanılan ölçü birimleridir. Bunların temelinde İslâm Devleti'nin kullandığı dinar ve dirhem bulunmaktadır. Taşımanın zor olduğu ve seyahatlerin uzun sürdüğü eski zamanlarda şehirlerde kullanılan dinar ve dirhemler, birbirlerinden farklılaşır-
dı. Muhammed bin Abdullah zamanında kullanılan dinar, 4,5479 g kütlesi olan altın bir sikke, dirhem de 2,97 g gümüş paraydı.

History of Dirham

Units of measurements used in the Ottoman Period, are the units of measurement used both in Ottoman Empire and the Republic of Turkey.

There are dinars and dirham as the basis of these that the Islamic State used. Dinar and dirham used in the cities in old times that it was difficult to carry and journey took a long

time were different each other. Dinar used in the time of Muhammed bin Abdullah period was a gold coin of which mass 4,5479 g , dirham was 2,97 g silver coin.

Pirinç Dirhemler/19- 20.yy
Brass Drachmas/20th century

Bakır Tabakların Tarihi

Klasik tarih anlayışı insanlık tarihini kullandığı madenlere göre sınıflandıran bir söyleme sahiptir. Buna göre çağlardan birisi de bakır çağıdır. Gerçekte insanın bu çağdan beri bakırı kullandığından bir kuşku yok ama bu dönemlerde kullanımın daha çok doğayı egemenlik altına alma aracı olarak kullanıldığı söylenebilir. Son Arkeolojik kazılar bakırın kullanımını aslında M.Ö 5 bin yılına kadar uzandığını göstermektedir. Tarih öncesi dönemde insanoğlunun kullandığı ilk metal olduğu söylenir. Bakırın erken dönemlerde ve yaygın bir biçimde kullanılmasına neden olan asıl faktör ise bakırın doğada saf halde bulunması ve kolay işlenebilir olmasıdır. Güneydoğu Anadolu bölgesinde yapılan kazılarda bulunan ve dokuz bin

yıllık olduğu sanılan üç bakır iğne bugüne kadar bilinen en eski madeni eşyadır.

“Diyarbakır’ın Ergani ilçesine bağlı Hılar köyü yakınlarındaki Çayönü Tepesi’nde tepesinde yapılan kazılarda gün ışığına çıkarılan kalıntı ve buluntular arasında bakır delgi, iğne veya bükük tel parçalarına rastlanmıştır. Kolay işlenebilen özeliğinden dolayı bakırın birçok alanda kullanıldığını görmekteyiz. Maşrapa, buhurdan, havan, eczacı havanı, tas, ayna, kandil, mangal, şamdan, ibrik, bakraç, kazan, tepsi, semaver, tütsülük, sabunluk, lenger, güğüm, sahan, küp, çeşitli süs eşyaları, ve kandil yapımında en çok kullanılan hammaddelerden birisidir.

History of Copper Plate

The classic conception of history has a discourse classifying the history of humanity according to the metals that they have used. One of those eras according to this is the era of copper. There is no doubt that the people have been using the copper since this era, but it can be said that it was used as a means of taking the nature under control. Recent archaeological excavations have shown that the use of copper has a history dating back to B.C 5 thousand years. It is said to be the first metal used by mankind in the prehistoric era. The main factor that causes copper to be used in the early times and widespread is that the copper presents in the nature in pure state and is easily processed.

Three copper needles that were found in excavations in the south-eastern

Anatolia and that were thought to be nine thousand years is the oldest metalware that it has been known until now.

It has been encountered copper punch, needle or twisted wire parts among ruins and findings bringing to light in the excavations in Cayonu Hill near to Hilar village of Ergani district of Diyarbakır". We see that copper is used in many fields due to its easily processed feature. It is one of the most used raw materials in

making of mug, incensory, mortar, pharmacist mortar, basin, candle, barbecue, candlestick, pitcher, bowls, boiler, tray, tea urn, thurible, soap dispenser, large deep copper dish, shallow frying pan, various ornaments and candle.

Kapaklı Bakır Sahan/20.yy
Copper Plate with Cap/20th century

Kapaklı Bakır İbrik/19- 20.yy
Covered Copper Pitcher/19- 20th century

Güğümlerin Kullanımı

Ev kullanım malzemelerinin kökenleri itibariyle çok eski dönemlere kadar inen belirli formların, döneme uygun çeşitlemelerinden olan güğümler, ana ihtiyaçların başında sayılabilecek su temini konusunda taşıma ve dökme gibi amaçlar için tarih boyunca kullanılmışlardır.

Tarihte gerek halk arasında, gerekse yönetici kesim diyebileceğimiz devlet idarecileri arasında sürekli kullanılan kapların, ilk bakışta büyük bir çeşitlilik sergiledikleri dikkati çeker. Bu kadar çeşitlilik ortaya koyan ve geçmişi itibariyle çok eski dönemlere kadar inen bu kapların, imal edildikleri ve kullanıldıkları dönemleri yansıtan, zamanın özelliklerini üzerlerinde taşıyan kullanım malzemeleri oldukları kabul edilebilir. Su kullanım kaplarından olan gü-

Usage of Copper Vessel

Copper vessels which are appropriate variations for the period of certain form dating back to very old times of have been used throughout the history for the purposes of carrying and pouring water on water supply that can be considered leading major need.

Vessels used constantly among the state administrators that we can say among both people and executives in the history, attract attention at first glance that they exhibit a large variety. These vessels demonstrating diversity and dating back to very old times in terms of their usage can be considered to be the usage materials bearing the properties of the time, reflecting the periods that they were produced and used.

ğümler de, ana ihtiyaçların başında sayılabilecek su temini hususunda tasıma ve dökme gibi amaçlar için tarih boyunca kullanılmışlardır.

Genel olarak daha fazla su alması amacıyla geniş karınlı, kullanımı kolaylaştırmak için kulp ve akıtacak kullanılarak üretilmiştir. Devrilmesini engellemek amacıyla da altları düz olarak imal edilen güğüm; yandan kulplu, boynu uzun, ağız kısmı geniş ve kapaklı su kabı olarak tanımlanmaktadır. Güğüm, suyu taşıma ve ısıtmaya yarayan, şekil olarak testiye benzeyen, bakır ve alüminyumdan yapılan kaplara verilen isimdir. Bununla birlikte pirinçten, altından, gümüşten yapılanları da bulunmaktadır.

Copper vessels that are the vessels of usage water have also been used throughout the history for the purposes of carrying and pouring with regard to water supply that can be considered leading major needs.

In general they were produced by using handle and spouted to make it using easier with broad belly to get more water. The copper vessel of which is produced flat-bottomed in order to prevent overthrow has been defined as wide mouth and covered water pan. Copper vessels are the name given to vessels made of copper and aluminum, similar to pitcher as a form, being suitable for carrying and heating the water. In addition to this, there have been those made of brass, gol, silver.

Şifa Tası /19 - 20.yy
Healing Vessel /19 - 20th century

Kapaklı Bakır Lenger / 20.yy
Capped Copper Dish / 20th century

Bakır Kapaklı Tabak / 20.yy
Copper Covered Plate / 20th century

Bakır Lenger / 20.yy
Copper Dish / 20th century

Leğen Tarihi

İlk olarak Romalılar Dönemi'nde görülen leğenler başlarda pirinç ile yapılmıştır. Üstüne oldukça ilginç motifler işlenen leğenler, bir şeyleri taşımak ve saklamak için kullanılırdı. 16.yy'da ise leğen, orta sınıfın en değerli eşyalarındandı. Daha sonra yerini altın ve gümüşten yapılan leğenler alsa da uzunca bir süre yapımında pirinç kullanıldı. Aynı zamanda dekoratif olarak da kullanıldı. Leğenin en önemli kullanıldığı alan ise suydü. Yıkanmak ve bir şeyleri yıkamak için leğen ve ibrik kullanılırdı. Özellikle Osmanlı'da da görebileceğimiz özel motifli leğenler saraylarda ve evlerde uzun bir süre kullanılmıştır. Günümüze hala plastik yapımı leğenler kullanılsa da eski şaşalı dönemi kalmamıştır.

History of Washbasin

Washbasins seen firstly in the Roman Period had been made with brass. Washbasins which were engraved with quite interesting motifs were used to carry and keep something. Whereas washbasin was one of the most valuable goods of the middle class in the 16th century. Then even washbasins which were made of gold and silver have replaced, brass has been used for quite a while. It was also used as decorative purpose. The most important area that washbasin was used, was water. Washbasin and pitcher were used for having a bath and washing something. In particular, special designed washbasins that we can see in the Ottoman had been used for a long time in the palaces and homes. Even if washbasins made of plastic have been used, their glory period has ended.

El Değirmeni Tarihi

En eski tahıl öğütme aletleri öğütme taşı ve eyer taşıdır. Bunların günümüzdeki uzantıları, bulgur ve aşurelik buğday dövmede kullanılan dibek taşlarıdır.

Değirmencilik gıda maddeleri üretiminde tamamen otomatik üretime geçilen en eski tarımsal sanayi koludur. İnsanoğlunun ilk teknolojik aşamayı öğütme teknolojisinde gösterdiğini arkeolojik bulgulara dayanarak söylemek mümkündür. En eski tahıl öğütme vasıtaları öğütme taşı ve eyer taşıdır. Bunların günümüzdeki uzantıları, bulgur ve aşurelik buğday dövmede kullanılan dibek taşlarıdır. Bunu dairesel dönme hareketine sahip taş el değirmenleri izlemiştir. Daha sonraları Pompei Değirmeni denilen taş değirmenleri kullanılmaya başlanmıştır.

History of Handmill

The oldest grain milling tools are milling stone and saddle stone. Their current extensions are mortar stones used in wheat and husked wheat beating.

Milling is the oldest agricultural industry starting to the fully automated production in foodstuffs. It is possible to say that mankind showed the first technological step in milling technology, based on archaeological findings. These were followed by stone handmills with a circular rotation. Later, stone handmills which are called Pompei Mill have begun to be used.

Brass Handmill

Pirinç El Değirmeni

Kandiller Ne Zamandan Beri Kullanılıyor?

İnsanoğlu yaratıldığı zamandan bu yana karanlıkta aydınlanabilmek amacıyla çeşitli ışık kaynakları kullanmıştır. Özellikle güneşin batmasıyla bu ihtiyaç daha da fazlaşmıştır. İnsanlar önceleri ateş yakarak aydınlanmaya çalışmışlar ama ateşin her ortamda taşımayacak olması ya da çeşitli yetersizlikler daha başka kaynaklara yönelmelerine neden olmuştur. Kandiller bunlardan biridir. Aydınlatma işlevli kandiller önceleri sadece evlerde kullanılmıştır. İlk kandiller çanak şekilli olduğundan bunları taşımak zordu ve sabit duruyorlardı. Sonraları, kandil formunun değişmesi yani üzerinin kapanması ile bunlar genel mekanların, agoraların ve sokakların aydınlatılmasında başrolde yer almışlar. İki burnu olan

kandillerle (bilychnis) ikiden fazla burnu olan kandiller (polymyxus) daha çok cadde ve sokaklarda fazla ışık sağlamak amacıyla kullanılmışlardır. Ateşin kontrol altına alınmasıyla ortaya çıkan aydınlatma araçlarından kandil, aydınlatma işlevini koruyarak günümüze kadar gelmiştir. Antik Çağ'da mezar hediyesi, yeni yıl hediyesi, Tanrı'nın ışığı olarak kutsal anlam içermesi, adak olarak sunulması gibi işlevleri bulunan kandil, günümüzde şehirlerde dekoratif bir süs eşyası olarak kullanılırken, köylerde halen aydınlatma işlevini sürdürmektedir.

How long have Candles been used?

Since human being has been created, they have used a variety of light sources in order to illuminate the darkness. In particular this

need has been further increased with sunset. People have tried to light a fire to illuminate but it is not possible to transport the fire any environment or various deficiencies so these factors caused people heading another sources. Candles are one of them. Candles with lighting functions were used only at homes in the beginning.

It was difficult to move candles since the first candles were in the form of dish shaped and they were standing still. Then, changing of candle form so closing of its over, they have featured in the illumination of general public, agoras and streets.

Candles with two noses (bilychnis) and candles with more than two noses (polymyxus) had been used to provide more lighting in more streets. Candle from the illumination tools emerging with taking the fire under control have come up today while maintaining the lighting function. Candle having functions as grave gift in Ancient Age, New Year gift, including sacred meaning as the light of God, offering has been used as a decorative ornament in the cities nowadays and has continued its lighting function in the villages.

Bakır Havan ve Eli / 20.yy
Copper Pestle / 20th century

Bakır Tepsi / 19-20.yy
Copper Tray / 19-20th century

Kehribar Gümüş Pipo / 19-20.yy
Amber Silver Pipe / 19-20th century

Gümüş Tabaka / 20.yy
Silver Case / 20th century

Cepkenler Nereden Gelir?

Eski dönemdeki Orta Asya Türklerinden günümüzde kadar uzanan cepkenler eskiden özellikle kadınlarda kullanılırdı.

Türklerin yöresel kıyafetlerinden olan cepkenler, özellikle Hunlar Dönemi'nden başlayıp Selçuklu ve Osmanlı Dönemleri'nde de görülmektedir. Osmanlı döneminde yeniçerilerin üstünde gördüğümüz aslında ceketin eski hali olan cepkenler 2.Mahmut Dönemi'nde ise kolları uzatılarak cekete çevrilmiştir. Cepkenin kol altı açık olduğu için o açıklıktan gömlek gözükmektedir. Günümüzde de eski geleneklerine saygı duyan bazı yerlerde giyilmekte ve özel günlerde kullanılmaya devam etmektedir.

Yelek Tarihi ve Osmanlı

Ceketin altına giyilen kolsuz ve yakasız kıyafetlere yelek denir. Osmanlı Dönemi'nde karşımıza çıkan yelek daha çok kadınlar tarafından kullanılmaktaydı. Osmanlı'nın her kademesinde yelek kullanılmıştır. Genelde ipekli kumaştan yapılan yelekler aynı zamanda deri ve kadifeden de imal edilmiştir. Hat sanatının geliştiği Osmanlı'da yeleklerde de geleneksel işlemler kullanılmıştır. Yeleklerin genelde iki yanda iki cebi bulunurdu. Günümüzde azda olsa yelek kullanılmaya devam ediliyor. Daha da modernleşip moda ikonu haline gelmesine karşın eski geleneksel yeleklerimizi özellikle özel günlerimizde görmek mümkün.

Where Does Bolero Come From?

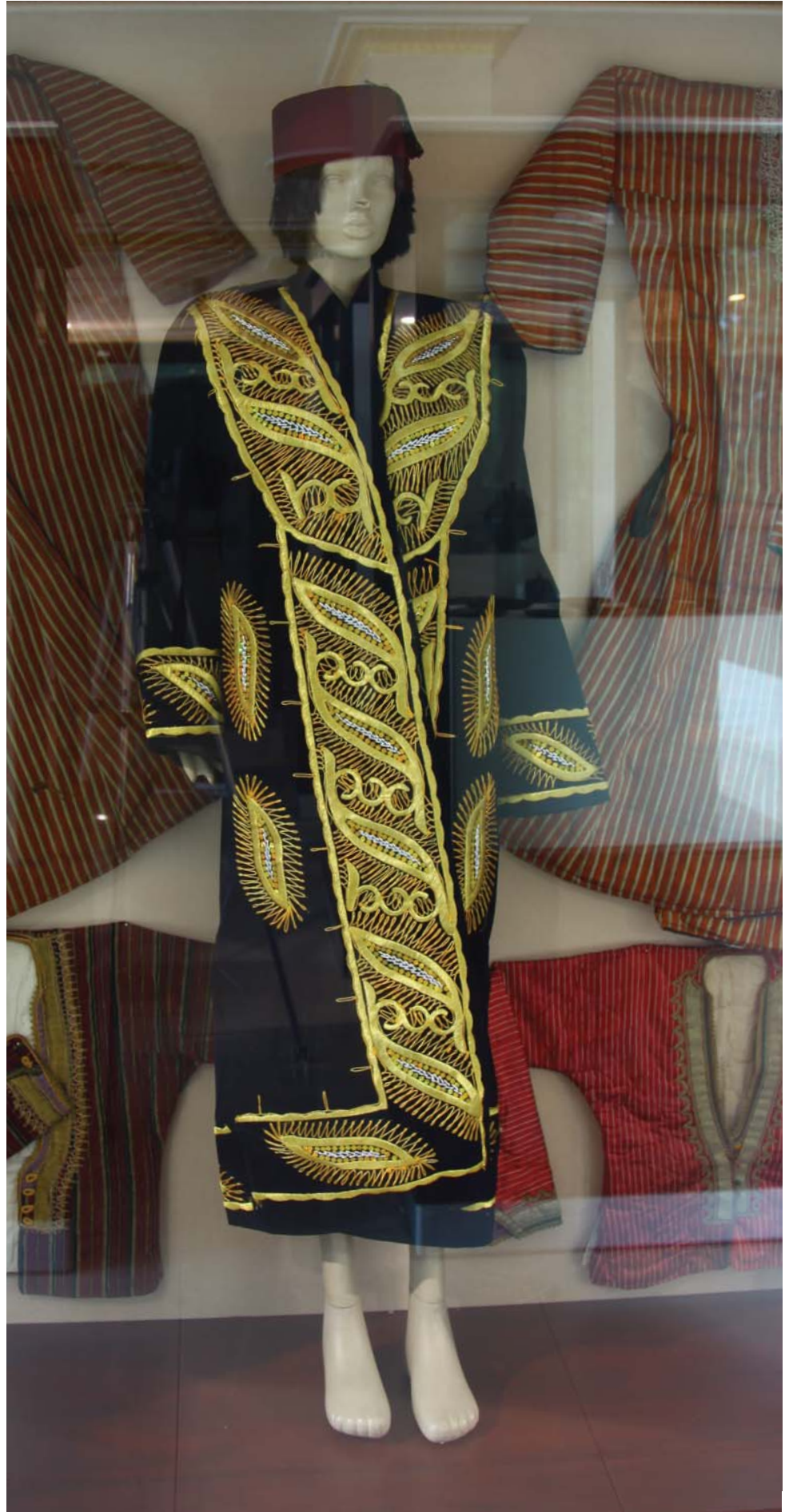
Boleros from Central Asian Turks in ancient times to today were especially used by women.

Boleros which are the traditional outfit of Turks have been seen particularly starting in Huns Period to Seljuk and Ottoman Periods. In fact, boleros which are the former state of the jacket that we saw on the Janissaries had turned into jacket by extending arms in the 2nd Mahmut Period. Since under the arm of the bolero, shirt is seen from that opening. Today it is worn in some places respecting the old traditions and continues to be used on special occasions.

History of Vest and Ottoman

Vest is called to sleeveless and collarless dress worn under the jacket. The vest encountered during the Ottoman Period was used mostly by women. Vest was used at all levels of the Ottomans. The vests generally were made of silk fabric but also made of leather and velvet. Traditional engravings were also used in the vests in Ottoman that calligraphy developed. The vests generally had two pockets on both sides. Today it is still continued to be used even a little. Although it has become a fashion icon getting more modernized, it is possible to see our traditional vests in our special occasions.

aile yadigari eserler & plakeler

family heirloom artifacts & plaques

“Doğanın bize sunduklarını doğaya geri veriyoruz... Hava, toprak, su ve tüm canlılarla bir bütün olan doğaya minnetimizi, bu harmoniyi koruyup kollayarak sunmaya çalışıyoruz. Kendi imkanlarımızla oluşturduğumuz, “doğanın bir minatürü” diyebileceğimiz “yaşam parkı”ımızı herkese açık hale getirdik ki herkes bu güzelliklere erişebilsin, bu güzellikleri yaşayabilsin.”

Mehmet Çanakcı

“Tüm samimiyetimle ifade etmek isterim ki, ailece kenetlenip çok çalıştık geçmişte. Gecemizi gündüzümüze kattık, eşimle, çoluğumuzla, çocuğumuzla, çalışanlarımızla, bayilerimizle... Büyük sıkıntılar da atlamadık sanılmasın öyle. Ama başardık sonunda. Sağ olduğumuz sürece de, büyük başarılarla imza atmaya devam edeceğiz hep birlikte. Daha yapacağımız, daha üreteceğimiz, daha paylaşacağımız çok olay, çok olgu, çok ürün var hayata ilişkin, sizlerle... Yeter ki, hak sağlık versin, huzur versin, mutluluk versin hepimize...”

Mithat Çanakcı Creavit Gazetesi (2014)

“We are returning what the mother nature is presenting to us. We are trying to demonstrate our gratitude to the nature ,which is complete with water , air and land and with all the creatures ,by protecting and caring its beautiful harmony.Our 'life park' built by our own efforts can be called as a miniature of mother nature and it is open to everyone so that everybody can access to the beauty of it and can experience this as much as we do.”

Mehmet Çanakcı

“I would like to express with all my sincerity that we were tight-knit family and worked hard in the past. We have worked day and night with our wife, children, employees, dealers... Do not suppose that we got over the hump. But finally we succeed. We will continue to put our signatures under important successes as long as we alive. There are many case, phenomenon, product that we will do more that we will produce more that we will share in relation to the life with you. As long as God gives health, peace, happiness to all of us...”

Mithat Çanakcı Creavit Gazette (2014)

Çanakcılar Seramik A.Ş.'nin hediye olarak ürettiği semaver, telefon ve vazo
Tea urn, telephone and vase that Çanakcılar Seramik A.S. produced

anakclar ilk dönem alıřma tulumu
anakclar's first period working coveralls

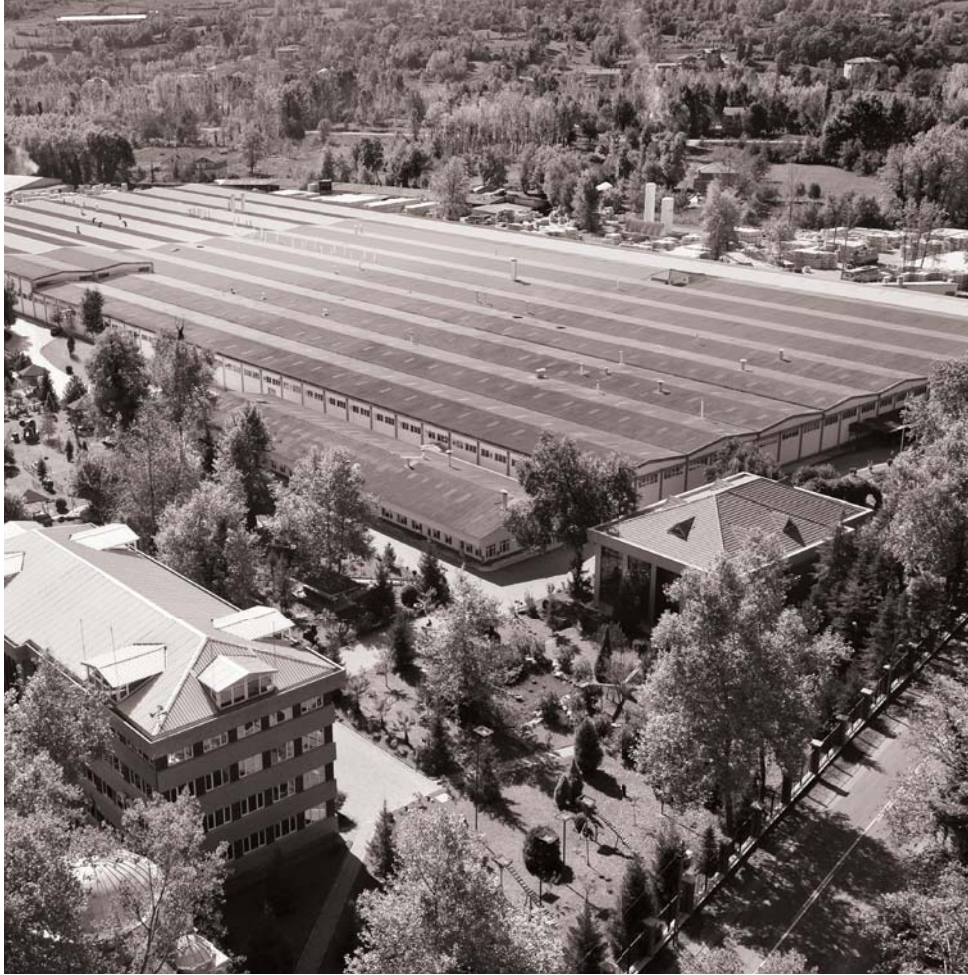
TBMM Üstün Hizmet Ödülü
TBMM (Grand National Assembly of Turkey)
Outstanding Service Award
(Mithat Çanakçı)

TBMM Üstün Hizmet Ödülü
TBMM (Grand National Assembly of Turkey)
Outstanding Service Award
(Mehmet Çanakçı)

yaşam parkı *life park*

Yaşamla iç içeyiz

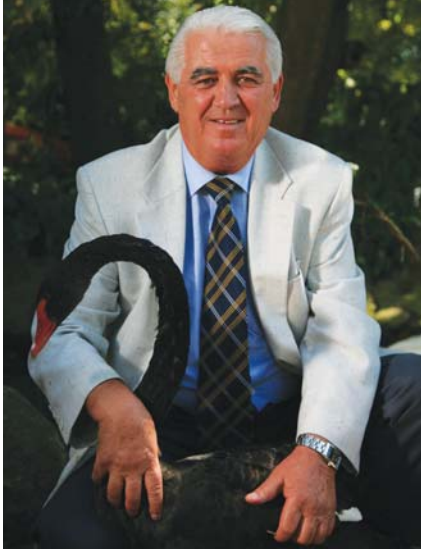
Creavit, birlikte yaşamının, saygının ve değerlerimizin asla yitip gitmediği bir dünyaya; doğaya ve doğal olana saygı duyan bir anlayışa sahip. Bu doğrultuda kurulu olduğu açık işletme alanı; sektöründe sayılı büyüklükteki üretim tesisinin yanı sıra 30 dönümlük bölümünde bir Yaşam Parkı'na ev sahipliği yapmaktadır. Bu Yaşam Parkı içerisindeki hayvanat bahçesi ve botanik parkında 80 farklı türden 1000 hayvan, yüzlerce bitki ve çiçek türü Creavit ile özenle korunmakta, bakılmakta ve ziyaretçilerini beklemektedirler. Arkeoloji ve Etnografya Müzesi'nde 30 dönümlük Creavit Yaşam Parkı içerisinde yer almakta ve 1311 esere ev sahipliği yapmaktadır. Büyükten küçüğe tüm doğa severlere açık olan bu alanda ziyaretçiler gönüllerince; hayvanların, doğanın ve tarihi eserlerin güzelliğini bire bir yaşayarak dünyamız için taşıdıkları önemi canlı canlı gözlemliyor. Creavit kazandıklarını çevre halkı ile dönüştürerek paylaşıyor.

Creavit doğaya ve doğal olana duyduğu sevgi ve saygıyla, bu Yaşam Parkı'nı üretim tesislerinin ve yönetimin de bulunduğu alana, yani üretimin ve yönetimin kalbine kurmuş durumda. Bu işletme alanı aynı zamanda; doğa dostu, hijyenik ve estetik banyo ürünleri üreten Creavit'in ve aynı Çanakcılar anlayışı ve kalitesi ile ofis mobilyaları üreten Doxa markasının yönetildiği yer konumundadır.

We are one with life

Creavit's approach that respects a world in which coexistence, respect and values are never lost; that respects nature and everything natural. Thus, the open operational area on which it is set up, hosts one of the largest manufacturing facilities in the industry alongside a Life Park of 30 thousand square meters. Creavit carefully protects and cares for 1000's of animals from 80 different species, hundreds of plants and flowers at the zoo and botanic park within this Life Park, and they await their visitors. The 30.000 m² Creavit Life Park also includes an Archeology and Ethnography museum and hosts 1311 items. All nature enthusiasts, young and old can experience the combined beauty of animals, nature and historical artifacts as they wish and personally observe their importance for our world. Creavit converts and shares its gains with the people.

Creavit established the Life Park on its manufacturing and administrative site, at the heart of production and management due to its love and respect for nature and everything natural. This area is also the administrative site for the Doxa brand, which manufactures office furniture with the same approach as Creavit, which manufactures environment-friendly, hygienic and aesthetical bathroom products.

creavit® | **doxa**
banyo bu tarafta | Office Furniture

**Bu tarihi ve kültürel yolculuk için sizi
Çanakcılar Arkeoloji ve Etnografya
Özel Müzesi'ne bekliyoruz.**

*We are waiting for you in Çanakcılar Archaeology
and Ethnography Private Museum for this
historical and cultural journey.*

ÇANAKÇILAR ARKEOLOJİ VE ETNOGRAFYA ÖZEL MÜZESİ

Çanakçılar Archaeology And Ethnography Private Museum

ÇANAKÇILAR ARKEOLOJİ VE
ETNOGRAFYA ÖZEL MÜZESİ
Çanakçılar Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Gökçebey, 67670, ZONGULDAK
Tel: 0372 535 51 30 Faks: 0372 535 51 34

Çanakçılar[®]
ŞİRKETLER GRUBU